

ЄЗЕКІІЛЯ

Розділ:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

РОЗДІЛ: 1

У тридцятому році, четвертому місяці, на п'ятий день місяця, як був я між вигнанцями над Кевар-річкою, відчинились небеса, і я побачив видіння Божі.

² На п'ятий день місяця, - це був п'ятий рік вигнання царя Йоахіна,

³ надійшло слово Господнє до Єзекиїла, сина Вузі, священика, в землі Халдейській, над Кевар-річкою. І там була рука Господня над ним.

⁴ Бачив я: Схопився хуртовиною вітер з півночі, величезна хмара й вогонь клубом, блиск навколо неї, а з середини щось, немов бурштин з-посеред вогню,

⁵ і з-посеред нього з'явилося щось, немов подoba чотирьох тварин, що нагадували людські подоби.

⁶ У кожного було чотири обличчя, і в кожного було четверо крил.

⁷ Ноги в них були прямі, а стопи ніг, як стопи у теляти, і блищали вони, немов гладенька мідь.

⁸ Під крильми в них з чотирьох боків були людські руки; обличчя в них і крила в них - у всіх чотирьох.

⁹ А крильми торкались вони одне одного. Обличчя у них і крила в них не обертались, як вони йшли: кожне простувало перед себе.

¹⁰ Подoba облич їхніх була: спереду людське лице в усіх чотирьох, правобіч - левине лице в усіх чотирьох, ліворуч - бичаче лице в усіх чотирьох, (ззаду) орлине лице в усіх чотирьох.

¹¹ Крила їхні були випростані догори. Кожне мало по двоє крил, що торкались одне одного, а двоє вкривали тіло,

¹² і кожне простувало перед себе: куди поривав їх дух, туди вони йшли; вони не обертались, як ішли.

¹³ А з-посеред звірів виднілося щось, як жар, жевріюче, як смолоскипи, що ходили туди й сюди між тваринами; і вогонь блищав, а з вогню вилітали блискавки.

¹⁴ І звірі рухались туди й сюди, немов блискавиці.

¹⁵ Придививсь я до тих звірів, аж ось на землі коло тих звірів по колесу, коло всіх чотирьох їх.

¹⁶ Видом і виробом були колеса, немов блискучий хрисоліт, і всі четверо були однаковісінькі, а виглядом своїм і виробом, здавалось, одне колесо було в другому.

¹⁷ Вони могли йти на чотири боки й не обертались, як ішли.

- ¹⁸ Обіддя їхнє здавалося високим, як я дивився; обіддя їхнє, у всіх чотирьох, було повне очей по всьому колі.
- ¹⁹ І коли звірі йшли, то йшли й колеса коло них, а як звірі здіймались від землі вгору, здіймались і колеса.
- ²⁰ Куди поривав їх дух, туди вони йшли, і колеса здіймались разом з ними, бо дух звіря був у колесах.
- ²¹ Коли ті йшли, ішли й вони; коли ті стояли, то й вони стояли. Як же ті здіймались від землі, здіймались і колеса разом з ними, бо дух звіря був у колесах.
- ²² Над головами ж у звірів була так, немов би твердь небесна, немов з блискучого кришталю, що розпростирався над їхніми головами.
- ²³ А під твердю їхні крила були простягнені одне до одного. В кожного було їх по двоє, що вкривали їм тіло.
- ²⁴ Як вони йшли, я чув шум їхніх крил, немов шум вод великих, неначе голос Всемогутнього, неначе страшний гомін, немов галас у таборі; а як зупинялись, то спускали крила.
- ²⁵ І розлягався шум з-понад тверді, що в них над головами. Як вони зупинялись, то спускали крила.
- ²⁶ Понад твердю, що в них над головами, було щось немов би сапфір-камінь, що виглядав, як престол. А на тім, що скидалось на престол, видно було вгорі подобу чоловіка.
- ²⁷ І бачив я щось, наче бурштин, щось наче вогонь навкруги нього, починаючи від того, що було схоже на крижі, і вище. А вниз від того, що було подібне до крижів, бачив я немов би вогонь і блиск навкруги нього.
- ²⁸ Немов веселка, що видніється у хмарах дощового дня, так виглядав навколо блиск той. Так виглядала слава Божа. Побачивши її, упав я лицем до землі й почув голос, що говорив.

РОЗДІЛ: 2

Він сказав мені: «Сину чоловічий! Стань на ноги: я говоритиму з тобою.»

² Як він це казав мені, увійшов у мене дух, і поставив мене на ноги, і я почув того, хто говорив до мене.

³ Він сказав до мене: «Сину чоловічий! Я посилаю тебе до синів Ізраїля, до народу бунтівничого, що збунтувався проти мене, - вони і їхні батьки відступили від мене аж по цей день.

⁴ До синів із безсоромним лицем і запеклим серцем, - до них я тебе посилаю. Ти скажеш їм: Так говорить Господь Бог:

⁵ Чи слухатимуть вони, чи не слухатимуть - це бо дім бунтівників, - та нехай знають, що був пророк між ними.

⁶ Ти ж, сину чоловічий, не лякайся їх, і не лякайся їхніх слів; навіть, як вони будьяками й терниною тебе оточать, і тобі доведеться жити між скорпіонами. Не лякайся їхніх слів, і виду їхнього не бійся; вони бо дім бунтарів.

⁷ Ти скажеш їм мої слова, чи слухатимуть вони, чи не слухатимуть, бо це дім бунтарів.

⁸ Ти ж, сину чоловічий, слухай, що я говоритиму до тебе; не будь бунтівником, як дім бунтівників. Відчини рота й спожий, що я даю тобі.»

⁹ Глянув я - аж ось рука простягнута до мене, а в ній сувій.

¹⁰ Розгорнув він його передо мною, аж він записаний з обидвох сторін, і виписані були на ньому: жалощі, стогін і скарги.

РОЗДІЛ: 3

Сказав він до мене: «Сину чоловічий! Спожій те, що тут перед тобою; спожій оцей сувій, та й іди, говори до дому Ізраїля.»

² Я відкрив уста, і він дав мені спожити той сувій

³ і сказав до мене: «Сину чоловічий! Нагодуй твої нутрощі й наповни твою утробу цим сувоєм, що передаю тобі.» Я спожив його, і був він устам моїм солодкий, як мед.

⁴ Тоді він сказав до мене: «Сину чоловічий! Іди до дому Ізраїля і говори до них моїми словами.

⁵ Посилаю бо тебе не до народу з темною Мовою й незрозумілим язиком, а до Дому Ізраїля.

⁶ І не до різних народів з темною мовою й незрозумілим язиком, що їх слів ти не збагнув би, - якби я послав тебе до них, вони тебе послухали б,

⁷ - дім же Ізраїля не схоче тебе слухати, бо вони не хочуть мене слухати, тим, що ввесь дім Ізраїля твердолюбий і запеклого серця.

⁸ Ось я зроблю твоє лице твердим, як їхні лица, і лоб твій твердим, як їхні лоби.

⁹ Як алмаз, що твердіший від каменя, зроблю я твій лоб. Не бійся їх і не страхайся їхніх облич, бо вони дім бунтарів.»

¹⁰ Далі мовив до мене: «Сину чоловічий! Усі мої слова, що говоритиму до тебе, прийми собі до серця і вислухай твоїми вухами.

¹¹ Оце ж іди - простуй до вигнанців, до синів твого народу. Говори до них і скажи їм: Так говорить Господь Бог! - Чи слухатимуть вони, чи не слухатимуть.»

¹² І підняв мене дух угору, і я почув позад себе луну величезного гомону: «Благословенна слава Господня на притаманнім місці!»

¹³ То був шум крил звірів, що били одне об одне, і гуркіт коліс коло них, і гук величезного гомону.

¹⁴ Отже підняв мене дух й узяв мене, і я йшов, сумний і стривожений серцем, і рука Господня тяжіла на мені важко.

¹⁵ Прибув я так у Тел-Авів, до вигнанців, що жили над Кевар-річкою, туди, де вони пробували, і провів між ними сім днів у безтямі.

¹⁶ А по сімох днях надійшло до мене слово Господнє:

¹⁷ «Сину чоловічий! Я поставив тебе на варті дому Ізраїля: як почувеш з моїх уст якесь слово, то попередиш їх від мене.

¹⁸ Як я скажу безбожникові: Ти помреш! - і ти його не попередиш і не говоритимеш, остерігаючи безбожника від лихої його дороги, щоб він жив, - то безбожник той умре в своїм грісі, я ж домагатись буду з твоїх рук його крови.

¹⁹ Коли ж ти попередиш безбожника, і він не навернеться від своєї безбожності й від лихої дороги, то він умре в своїм грісі, а ти врятуєш твою душу.

²⁰ І коли праведник відступить від своєї праведності й учинить зло, і як я поставлю перед ним щось, об що він спотикнеться, і він умре - тому, що ти його не попередив, - він помре в своїм грісі, і не згадаються більше справедливі вчинки, що він учинив, але я домагатимусь від тебе його крови.

- 21** Коли ж ти остережеш праведника, щоб не грішив, і він не грішитиме, то він житиме, бо дав остерегти себе, і ти врятуєш твою душу.
- 22** Рука Господня була там на мені, і він сказав мені: «Встань, вийди на рівнину, і я там говоритиму з тобою.»
- 23** Встав я і вийшов на рівнину, і ось - постала там слава Господня, така слава, яку я бачив коло Кевар-річки, і я впав лицем до землі.
- 24** Тоді увійшов у мене дух і поставив мене на ноги; і став він говорити до мене й сказав мені: «Іди та зачинися у твоїй домівці.
- 25** Сину чоловічий, ось накладуть на тебе мотуззя, і зв'яжуть тебе ним, і ти не з'явишся посеред них більше.
- 26** Я приліплю тобі язик до піднебіння, ти занімієш і не будеш їм дорікати, бо це дім бунтарів.
- 27** А як я буду говорити до тебе, то відімкну тобі уста, і ти будеш до них говорити: Так говорить Господь Бог: Хто хоче слухати - слухай, а хто не хоче слухати - нехай не слухає, бо це дім бунтарів.»

РОЗДІЛ: 4

- «С**ину чоловічий! Візьми собі цеглину, поклади перед собою й накресли на ній місто - Єрусалим.
- 2** Споруди проти нього облогу: збудуй проти нього рухомі башти, насип навкруги нього вали, порозставляй табори проти нього й постав навкруги тарани проти нього.
- 3** Далі візьми собі залізну пательню й постав її, наче залізну стіну, між тобою та містом, і оберни твоє лице проти нього. Воно буде в облозі, ти його обляжеш. Це буде знаком для дому Ізраїля.
- 4** Ляж на лівий бік і візьми на себе беззаконство дому Ізраїля. Скільки днів лежатимеш, стільки нестимеш їхні гріхи.
- 5** Я вчиню тобі так, що роки їх беззаконства відповідатимуть дням - сто дев'яtdесят днів нестимеш гріхи дому Ізраїля.
- 6** А як завершиш їх, то ляжеш знову - на правий бік, - і нестимеш гріхи Юди, сорок днів. Я вчиню тобі так, що день відповідатиме рокові.
- 7** Ти обернеш своє лице до облоги Єрусалиму, а й твоє оголене плече, і пророкуватимеш проти нього.
- 8** Ось я кладу на тебе мотуззя, щоб ти не міг обернутись з боку на бік, аж докіль не скінчаться дні твоєї облоги.
- 9** Візьми собі пшениці, ячменю, бобу, сочевиці, проса й вики та й усип до однієї посудини, і зроби собі хліб з того. Ти їстимеш його стільки днів, скільки лежатимеш на боці, тобто сто дев'яtdесят днів.
- 10** Ти їстимеш твій харч на вагу - щодня по двадцять шеклів. Від пори до пори його їстимеш.
- 11** Воду теж питимеш ощадно - щодня шосту частину гіна.
- 12** Ти їстимеш його (той харч) ячмінними ладками, а спечеш його на людськiм послідi, у них перед очима.»
- 13** Господь сказав: «Отак сини Ізраїля їстимуть хліб свій нечистий між народами, куди я їх порозганяю.»
- 14** І я сказав: «Ой Господи Боже! Та я ж ніколи не поганив душі моєї. Ні падла, ні того,

що роздер звір, не їв я змолоду й досі: ніколи в уста мої не входило нечисте м'ясо.»

¹⁵ Тоді він сказав до мене: «Гаразд! Дозволюю тобі товарячий гній замість людського посліду: на нім спечеш хліб твій.»

¹⁶ Далі сказав до мене: «Сину чоловічий! Ось я понищу в Єрусалимі запаси хліба, і вони їстимуть хліб на вагу й у смутку, і питимуть воду виміряну ощадно й у страсі,

¹⁷ бо в них забракне хліба й води, і вони дивитимуться один на одного з жахом і знидіють у своїх гріхах.»

РОЗДІЛ: 5

«**С**ину чоловічий! Візьми собі гострого меча, як голярську бритву; візьми його й проведи ним по голові й по підборідді твоїм. Потім візьми вагу й поділи волосся.

² Третину спалиш на вогні посеред міста, як сповняться дні облоги; другу третину візьмеш і покришиш її мечем навкруги міста; останню ж третину розвієш вітром, і я добуду меча з піхви позад нього.

³ Візьмеш з того волосся трохи й зав'яжеш його в полу твоєї одежі.,

⁴ А з цього ще візьмеш (трохи) і кинеш у вогонь і спалиш його у вогні. З нього спалахне вогонь на весь дім Ізраїля. Ти скажеш до всього дому Ізраїля:

⁵ Так говорить Господь Бог: Ось Єрусалим! Я поставив його посеред народів і навкруги нього країни.

⁶ Він же збунтувався проти моїх законів з більшою безбожністю, ніж погани, та проти моїх установ гірш, ніж країни навкруги нього, бо вони відкинули мої закони й за моїми установами не ходили.

⁷ Тим же то так говорить Господь Бог: Тому, що ви бунтуєтесь більш від поган, що навкруги вас, за установами моїми не ходите, законів моїх не виконуєте, ба й законів поган, що навкруги вас, не виконуєте,

⁸ тому ось що говорить Господь Бог: Ось я так само проти тебе: я виконаю проти тебе мій суд перед очима народів.

⁹ Учиню з тобою таке, чого не чинив іще ніколи й чого ніколи не чинитиму більше, - за всі твої мерзоти.

¹⁰ Тому батьки посеред тебе їстимуть власних дітей, а діти їстимуть своїх батьків. Я вчиню над тобою суд, я пущу весь останок твій на всі вітри.

¹¹ Тому - клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога: За те, що ти осквернив мою святиню всіма гидотами твоїми й усіма мерзотами твоїми, я теж відкину тебе, і моє око не пожалує, і я не матиму милосердя.

¹² Третина в тебе вимре від чуми й загине з голоду посеред тебе; третина поляже від меча навколо тебе, останню ж третину я пущу на всі вітри й добуду меча з піхви позад них.

¹³ Так довершиться гнів мій і вгамується моя на них досада, і я помщуся. Тоді зрозуміють, що то я, Господь, говорив у моїй горливості, як довершиться над ними моя досада.

¹⁴ Я вчиню з тебе пустку й наругу між народами, що навкруги тебе, і перед очима всіх перехожих.

¹⁵ Ти будеш наругою й посміховищем, пересторогою й жахом для народів, що навколо тебе, як я вчиню над тобою суд у гніві й досаді й у лютих карах, - це я, Господь, виповів це;

¹⁶ як пошлю згубні стріли голоднечі вам на погибель, бо я їх пошлю, щоб вас погубити, накину на вас голод і понищу в вас запаси хліба.

¹⁷ Пошлю на вас голоднечу й лютого звіря, що позбавить тебе дітей. Чума й кров завітають до тебе, і я наведу меч на тебе. Я, Господь, сказав це.»

РОЗДІЛ: 6

Надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Сину чоловічий! Оберни твоє лице до гір ізраїльських і пророкуй проти них.

³ І скажи: Гори ізраїльські! Слухайте слово Владики Господа: Так говорить Владика Господь до гір, до горбів, до байраків і до долин: Ось я наведу на вас меч і знищу ваші висоти.

⁴ Ваші жертовники будуть повалені, ваші стовпи на честь сонця будуть порозбивані, а ваших поранених на смерть я покладу трупами перед вашими божищами.

⁵ Я покладу трупи синів Ізраїля перед їхніми бовванами й порозкидаю кості ваші навкруги жертовників ваших.

⁶ Скрізь, де б ви не оселились, міста будуть знищені, і висоти зруйновані, щоб знищити й спустошити ваші жертовники, щоб порозбивати й знищити ваші божища, щоб порозвалювати ваші стовпи на честь сонця, щоб знищити діла ваші.

⁷ Поранені на смерть падатимуть серед вас, і ви зрозумієте, що я - Господь.

⁸ Коли деякі з вас врятуються від меча між народами, коли ви будете розкидані по їхніх країнах,

⁹ ваші врятовані згадають мене між народами, куди їх позаймають у полон, як я розіб'ю їхнє блудне серце, що відпало від мене, та їхні очі, що блудять за бовванами, і самі вони гидуватимуть собою з-за всіх своїх мерзот, що накоїли;

¹⁰ і зрозуміють вони, що то я - Господь, і що я не даремно погрожував учинити їм це лихо.»

¹¹ Так говорить Господь Бог: «Сплесни руками й тупни ногою, і скажи: Ох лишенько! - з-за всіх огидних мерзот дому Ізраїля - вони поляжуть від меча, голоднечі й чуми!

¹² Хто далеко - помре від чуми, а хто близько - поляже від меча, хто ж в облозі - згине від голоднечі. Отак я довершу на них гнів мій.

¹³ Вони зрозуміють, що я - Господь, як їхні смертельно поранені лежатимуть серед їхніх бовванів, навкруги їхніх жертовників, по всіх високих горбах, по всіх верхів'ях гір, під кожним зеленим деревом, під кожним дубом рясним, скрізь, де вони палили запашні кадила всім своїм бовванам.

¹⁴ Я простягну мою руку проти них і зроблю країну безлюдною пустелею, від пустині до Рівли, по всіх їхніх оселях. І вони зрозуміють, що я - Господь.»

РОЗДІЛ: 7

Надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Ти, сину чоловічий, скажи: Так говорить Господь Бог до Ізраїльської країни: Кінець! Прийшов кінець на чотири сторони світу.

³ Оце - кінець тобі! Я пошлю на тебе гнів мій і судитиму тебе за твоїми вчинками, і оберну всі твої гидоти на твою ж голову.

⁴ Око моє не пощадить тебе, і я не матиму милосердя, бо я оберну на твою ж голову

твої вчинки, і твої гидоти будуть посеред тебе, і ви зрозумієте, що я - Господь.»

5 Так говорить Господь Бог: «Лихо за лихом, ось воно надходить.

6 Кінець надходить, кінець на тебе надходить! Ось він надходить!

7 Прийшла судьба на тебе, мешканцю краю! Надійшов час, зближається день тривоги, а не веселого гомону по горах.

8 Оце я скоро виллю мою досаду й довершу на тобі гнів мій, і судитиму тебе за твоїми вчинками, і оберну всі твої мерзоти на твою ж голову.

9 Око моє не пощадить, і я не матиму милосердя; я оберну твої вчинки на твою ж голову, і твої гидоти будуть посеред тебе, і ви зрозумієте, що то я - Господь - караю.

10 Ось він, той день! Ось надійшов! Прийшла корона, зацвіло берло, гординя розбуялась.

11 Насильство встає, щоб стати берлом злоби; і сліду з них не лишиться, ні з їхньої юрби, ні з їхнього гармидеру; нема в них більше сяйва.

12 Настав час, наблизився день. Хто купив, не веселися, а хто продав, не журися, бо гнів вибухне над усією його юрбою галасливою.

13 Бо хто продав, не повернеться більш до проданого, хоч би й зостався між живими, бо гнів вибухне над усією його юрбою галасливою; він не повернеться, та й ніхто своїм беззаконням не продовжить свого життя.

14 Засурмлять у сурму, все наготові, та ніхто не рушає до бою, бо гнів мій вибухнув проти всієї його юрби галасливої.

15 Меч зовні, чума й голод усередині; хто в полі, від меча поляже, а хто в місті, того пожере голод і чума.

16 А хоч деякі з них і повтікають, вони будуть на горах, неначе низинні голуби,- усі вони помруть, кожен у своїм беззаконні.

17 Руки в усіх послабнуть, а коліна всіх, мов вода, стрясуться.

18 Вони повдягаються у вереття, і страх їх огорне, а на обличчі в усіх них буде сором; всі ж голови будуть обголені.

19 Срібло своє на вулицю повикидають, а золото буде в них, як сміття. Ні срібло їхнє, ні золото не зможуть їх врятувати в день Господнього гніву. Душі своєї ним не наситять і нутра свого не наповнять, бо саме з них постала їхня беззаконність.

20 В дорогоцінних прикрасах вони вбачали свої гордощі й робили з них подоби своїх бовванів мерзенних; я ж оберну їх на обриду їм.

21 Я видам його чужим на здобич, і нечистивим, що в країні, на грабування: вони осквернять його.

22 Я відверну від них моє лице, і мій скарб буде осквернено. Харцизи увійдуть до нього й його спустошать.

23 Зроби ланцюг, бо земля сповнилась вироками проливати кров, а в місті скрізь насильство.

24 Я приведу щонайлютіші з народів, і вони посядуть їхні доми. Я покладу край гордощам потужних, і святині їхні будуть осквернені.

25 Надійде жах; вони шукатимуть спокою, та його не буде.

26 Нещастя прийде за нещастям, чутка наздожене чутку. Вони шукатимуть видіння у пророка, та закону в священика не стане, ні поради в старших.

27 Цар буде сумувати, князя огорне жах, а в людей простих будуть дрижати руки. Я вчиню з ними згідно з їхніми вчинками; я їх судитиму за їхнім судом і вони зрозуміють, що я - Господь.»

РОЗДІЛ: 8

У шостому році, у шостому місяці, на п'ятий день місяця сидів я в моїй домівці, а передо мною сиділи старші юдейські, коли там з'явилась надо мною рука Господа Бога.

² Дивлюсь я, аж тут щось, подобою схоже на людину. Від того, що скидалось у нього на крижі, униз - вогонь, а від крижів угору - немов сяйво, неначе блиск бурштину.

³ Він простяг неначе руку й узяв мене за волосся, і дух підняв мене між небом та землею і приніс мене в Божих видіннях до Єрусалиму, у внутрішню браму, що звернена на північ, де стояв бовван ревнощів, що побуджує ревнощі.

⁴ І ось слава Бога Ізраїля постала там, схожа на те видіння, що я бачив на рівнині.

⁵ І сказав мені: «Сину чоловічий! Підведи твої очі до півночі!» І я підвів мої очі на північ, аж ось на північ від жертовної брами той бовван ревнощів, при вході.

⁶ І сказав він мені: «Сину чоловічий! Чи бачиш ти, що вони коять? Ті великі мерзоти, що виробляє тут дім Ізраїля, щоб віддалити мене від моєї святині? Та ти побачиш іще більші мерзоти!»

⁷ І він привів мене до входу в дворище. Подививсь я: аж ось у мурі щілина.

⁸ І сказав мені: «Сину чоловічий! Зроби діру в мурі.» Пробив я діру в мурі, і ось двері.

⁹ І сказав мені: «Увійди та подивись на гидкі мерзоти, що вони там коять.»

¹⁰ Увійшов я і побачив усякого роду гадів і гидких тварин, і всяких бовванів дому Ізраїля, вимальованих скрізь навколо по стінах.

¹¹ І сімдесят мужів зо старших дому Ізраїля, а серед них Язаянгу, син Шафана, стоять перед ними; кожен з кадилицею в руках, і пахощі від кадила линули вгору.

¹² І сказав до мене: «Чи бачиш, сину чоловічий, що старші дому Ізраїля коять потай, кожен у своїй кімнаті з образами? Бо кажуть: Господь нас не бачить, Господь покинув країну.»

¹³ Далі сказав до мене: «Та побачиш іще куди гірші мерзоти, що вони виробляють.»

¹⁴ І привів мене до входу в ворота дому Господнього, що на півночі; аж ось там сидить жіноцтво, голосячи по Таммузі.

¹⁵ І сказав до мене: «Чи бачиш, сину чоловічий? Та ти побачиш іще гірші, ніж ці, гидоти.»

¹⁶ І він повів мене до внутрішнього дворища Господнього дому, і ось там коло входу в Господню святиню, між сіньми та жертовником, стоїть з двадцять п'ять людей, спиною до Господньої святині, а лицем до сходу. Вони поклонялись до сходу, до сонця.

¹⁷ І він сказав до мене: «Бачиш, сину чоловічий? Ще мало домові Юди тих гидот, що тут коять; вони ще розповсюджують по землі насильство і знову доводять мене до гніву. Дивись, вони прикладають галузку до носа.

¹⁸ За те ж і я чинитиму з ними в гніві: око моє не пощадить, не змилюсь і хоч би вони і як голосно до моїх вух взивали, я їх не почую.»

РОЗДІЛ: 9

Тоді він скрикнув грімким голосом мені у вуха: «Наближайтеся, бичі міста, кожен зо знаряддям руйнування у руці!»

² І ось прийшло шестеро мужів від верхніх воріт, що на півночі, кожен із знаряддям

убивства в руці. Посеред них був один, одягнений у льняну одежу, з писарським приладом при боці. Увійшли вони й поставали коло мідяного жертовника.

³ Слава Бога Ізраїля піднялася з-над того херувима, на яким була, до порога дому. І він прикликав того, що був одягнений у льняну одежу і що при боці в нього був писарський прилад.

⁴ І сказав йому Господь: «Пройди посеред міста, посеред Єрусалиму, та й поклади знак на чолі в людей, що зідхають і сумують із-за всіх гідот, що діються посеред нього.»

⁵ А другим він сказав - так, що я чув: «Ідіте позад нього містом і бийте; нехай не жалує ваше око, не майте милосердя;

⁶ старого і хлопця, дівицю, малечу й жіноцтво вбивайте на смерть; а з тих же, що мають на собі знак, не руште нікого. Та починайте від моєї святині.» І почали вони від старших мужів, що були перед храмом.

⁷ Він сказав до них: «Оскверніть храм. Закидайте дворища трупом, а потім вийдете.» І вони вийшли і вбивали по місті.

⁸ Як вони били, zostавсь я один, упав на лице й закричав: «Ой Господи Боже! Невже ти вигубиш увесь останок Ізраїля, виливаючи твій гнів на Єрусалим?»

⁹ А він мені сказав: «Безбожність дому Ізраїля та Юди велика, вельми велика; країна повна крови, а місто повне насильства, бо вони кажуть: Покинув Господь країну, Господь не бачить.

¹⁰ Оце ж і моє око не пощадить, і я не помилую. Оберну їхні вчинки на їхню ж голову.»

¹¹ І ось тут чоловік, одягнений у льняну одіж, у якого при боці писарський прилад, звітував, кажучи: «Я зробив так, як ти мені наказав був.»

РОЗДІЛ: 10

Глянув я, коли ж на тверді, що над головами у херувимів, щось наче сапфір-камінь, щось наче престол було видно над ними.

² І він сказав чоловікові, одягненому в льняну одіж: «Увійди проміж колеса під херувимів, набири повні пригорщі жару, що між херувимами, та висип на місто.» І він увійшов на моїх очах.

³ Херувими ж стояли праворуч від храму, як той чоловік увійшов, і хмара сповнила середній двір.

⁴ Тоді слава Господня знялась із херувимів до порогу храму, і храм сповнився хмарою, і двір був повен сяйва слави Господньої.

⁵ І чути було шум крил херувимів аж до крайнього двору, мов би голос Всемогутнього Бога, як він говорить.

⁶ Коли ж повелів чоловікові, одягненому в льняну одежу: «Набири жару з-поміж коліс, - між херувимами», - увійшов той і став коло коліс.

⁷ І простягає один херувим руку до вогню, що між херувимами, і взяв та й подав у пригорщу одягненому в льняну одежу. Той прийняв і вийшов.

⁸ Було ж у херувимів видно подобину людської руки під крильми.

⁹ Глянув я: аж ось коло херувимів четверо коліс, по одному колесу коло кожного херувима, і на вид ті колеса мов би з хрисоліту.

¹⁰ Видом же всі четверо були однакової подоби, так ніби одне колесо було в другому.

- 11** Як вони йшли, то йшли на чотири свої боки; ідучи, вони не обертались, бо вони йшли туди, куди була звернена голова, тож ідучи, не обертались.
- 12** Тіло ж у них усе, і спина й руки, крила й колеса були по всьому колу повні очей, по всіх чотирьох колесах.
- 13** Колеса ж ці, як я чув, називано «галгал».
- 14** У кожного з них було чотири обличчя. Лице в одного - лице херувима; лице в другого - лице людини, у третього - лице лева, а в четвертого - лице орла.
- 15** І херувими знялись угору: це були ті живі істоти, що я бачив при Кевар-річці.
- 16** Як ішли херувими, то йшли й колеса коло них, і як херувими простягали крила, щоб ізнятись над землею, то й колеса збоку не відвертались від них.
- 17** Як вони зупинялись, то й колеса зупинялись, а як вони здіймались угору, то й колеса здіймалися з ними, бо оживляючий дух був у них.
- 18** Тоді слава Господня відійшла з-над порогу в храмі й стала над херувимами.
- 19** Херувими ж розгорнули крила й знялися з землі вгору перед очима в мене, летівши, і колеса разом з ними. Зупинились вони коло входу в східню браму храму, а над ними слава Бога Ізраїля зверху.
- 20** Це були ті тварини, що я бачив під Богом Ізраїля при Кевар-річці, і взяв я, що то були херувими.
- 21** У кожного - по чотири обличчя, і в кожного - по чотири крила, і щось наче людські руки були в них під крильми.
- 22** А лиця їхні здавалися цілком схожими на лиця, що я бачив при Кевар-річці. Кожен ішов навпростець поперед себе.

РОЗДІЛ: 11

Потім підняв мене дух угору й приніс до східньої брами Господнього дому, що була на схід сонця. І ось коло входу в двері було двадцять п'ять чоловік. Між ними зауважив я Язанию, сина Аззура, і Пелат'ягу, сина Бенаягу, князів народних.

- 2** Господь сказав мені: «Сину чоловічий! Це ті люди, що в них лихе на думці й що дораджують лихе в цім місті.
- 3** Вони кажуть: Чи ж не скоро будуть будинки ставити? Воно (місто) казан, ми - м'ясо.
- 4** Ось тому пророкуй проти них, пророкуй, сину чоловічий!»
- 5** І зійшов на мене дух Господній і сказав до мене: «Промов! Так говорить Господь: Ви так говорите, доме Ізраїля, і що в вас на думці, я знаю.
- 6** Багато ви поклали трупом у цьому місті й закидали вулиці його побитими.
- 7** Тому й каже Господь Бог так: Побиті, що ви поклали трупом серед нього - (вони) м'ясо, а воно (місто) - казан, вас же я повиводжу з нього.
- 8** Меча ви боїтесь - меча я наведу на вас, - слово Господа Бога.
- 9** Я повиводжу вас геть із нього і пооддаю вас у руки чужинцям, і вчиню над вами суд.
- 10** Від меча поляжете. На ізраїльській границі судитиму вас, і зрозумієте, що я - Господь.
- 11** Не буде воно для вас казаном, і ви не будете м'ясом у ньому: на ізраїльській границі судитиму вас.
- 12** І ви зрозумієте, що я - Господь, у заповідях якого ви не ходили й закону якого не виконували, а виконували закон народів, що навкруги вас.»

- 13** І ось, як я пророкував, умер Пелат'ягу, син Бенаягу. І впав я на лице й кликнув голосно: «Ой Господи Боже! Невже ж ти хочеш вигубити останок Ізраїля?»
- 14** І надійшло до мене таке слово Господнє:
- 15** «Сину чоловічий! Твоїм братам, твоїм родичам і всьому домові Ізраїля вкупі - їм говорять мешканці єрусалимські: Далеко ви від Господа, нам віддана земля в посілість.
- 16** Тому скажи: Так говорить Господь Бог: Хоч я позасилаю їх далеко між поган та порозкидаю їх по землях, а все ж таки я буду для них на час свяतिною в тих землях, куди вони позаходили.
- 17** Тому скажи: Так говорить Господь Бог: Я позбираю вас із-поміж народів, зберу до купи вас із тих земель, де ви порозсівані, і дам вам Ізраїльську землю.
- 18** Вони поприходять туди й повикидають звідти всі її гидоти і всі її мерзоти.
- 19** Я дам їм одне серце й вкладу в них новий дух, я вийму з їхнього тіла камінне серце й дам їм серце тілесне,
- 20** щоб вони за моїми заповідями ходили та моїх законів пильнували і їх виконували. Тоді вони будуть моїм народом а я буду їхнім Богом.
- 21** А чиє серце пристане до їхніх бовванів та мерзот, то вчинки тих я оберну їм на голову», - слово Господа Бога.
- 22** Тоді піднесли херувими свої крила, і колеса рушили разом з ними, слава ж Господа, Бога Ізраїля перебувала над ними зверху.
- 23** І знялася слава Господня з-посеред міста та й зупинилась над горою, що на схід від міста.
- 24** І підняв мене дух угору та й переніс мене в видінні, духом Божим, у Халдею, до вигнанців, і видіння, що я бачив, зникло від мене.
- 25** І я оповів вигнанцям усе те, що Господь показав мені.

РОЗДІЛ: 12

- 1** надійшло до мене таке слово Господнє:
- 2** «Сину чоловічий! Ти живеш серед дому бунтарів; вони мають очі, щоб бачити, та не бачать; мають вуха, щоб слухати, та не слухають, бо вони дім бунтарів.
- 3** Ти ж, сину чоловічий, наготуй собі клунки для виселення та й виберися серед ясного дня в них на очу, і переселися з твого місця на інше, на їхніх очах: може їм відкриються очі, що вони дім бунтарів.
- 4** Винось же твої клунки, клунки вигнання, вдень, у них на очу, та й вийдеш увечорі на їхніх очах, як то виходять на вигнання.
- 5** У них на очу пробий собі діру в стіні й вийди нею.
- 6** На їхніх очах візьмеш клунок на плечі й вийдеш потемки, закривши собі вид, щоб не дивитись на країну; я бо поставив тебе знаком домові Ізраїля.»
- 7** І зробив я так, як мені заповідано: клунки мої, в дорогу на вигнання, я повиносив удень, як подорожні клунки, а ввечорі пробив рукою діру в стіні й вийшов у темноті, поклавши клунок на плечі, у них на очу.
- 8** Вранці ж надійшло таке слово Господнє до мене:
- 9** «Сину чоловічий! Чи дім Ізраїля, дім бунтарів, не питав тебе: Що це ти робиш?
- 10** Відкажи ж їм: Так говорить Господь Бог: Це - віщування проти князя в Єрусалимі й проти всього дому Ізраїля, що живе там.

- 11** Скажи: Я для вас знаком. Як я вчинив, так станеться: вони підуть на вигнання, у неволю.
- 12** А князь, що серед них, візьме клунок на плечі й вийде потемки, через мур, що проломлять, щоб вийти через нього. Він закриє собі обличчя, щоб не бачити країни.
- 13** Я розставлю на нього мою сіть, і він упіймається в мої тенета. Я одведу його в Вавилон, у Халдейську землю, та він її не буде бачити, й умре там.
- 14** А всіх, що вколо нього, помічників його, й усе його військо порозвіваю на всі вітри, і позад них меча добуду.
- 15** Вони визнають, що я - Господь, як я розсію їх проміж народами й порозвіваю їх по всіх країнах.
- 16** Але я збережу з них кілька чоловік від меча, від голоднечі та від чуми, щоб вони розповіли про всі їхні мерзоти поміж народами, куди поприходять, щоб ті знали, що я - Господь.»
- 17** І надійшло до мене таке слово Господнє:
- 18** «Сину чоловічий! Ти їстимеш твій хліб у тривозі і воду твою питимеш у турботі й у страсі,
- 19** і скажеш людям краю: Так каже Господь Бог про мешканців Єрусалиму, в землі Ізраїльській: Хліб свій їстимуть вони з острахом і воду свою питимуть полохливо, бо їхня країна з усім, що є в ній, буде зруйнована з-за насильства її мешканців.
- 20** Міста їхні, людні нині, будуть зруйновані, а земля стане пустинею, і визнаєте, що я - Господь.»
- 21** І надійшло до мене таке слово Господнє:
- 22** «Сину чоловічий! Що то за поголоска у вас в Ізраїльській землі: Дні минають, та всі видіння марні?
- 23** Оце ж скажи їм: Так каже Господь Бог: Я покладу край цій поговорці, її в Ізраїлі не будуть повторювати більше. Зате скажи їм: Час близько, і справдиться кожне видіння.
- 24** Бо ніяке видіння в домі Ізраїля не буде більше марним, і ніяке віщування не буде більше облудним.
- 25** Бо це я, Господь, буду говорити, і яке я слово проречу, воно справдиться, не буде проволоки більше. Таки за ваших днів, о доме бунтівничий, я виречу слово і виконаю його», - слово Господа Бога.
- 26** І надійшло до мене таке слово Господнє:
- 27** «Сину чоловічий! Ось дім Ізраїля говорить: Видіння, що оцей бачить, збудеться по довгім часі; він пророкує про далеке майбутнє.
- 28** Та ти скажи їм: Так говорить Господь Бог: Не буде більше проволоки ані єдиному моему слову. Слово, що я проречу, справдиться» - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 13

Надійшло до мене таке слово Господнє:

- 2** «Сину чоловічий! Пророкуй проти пророків Ізраїля! Пророкуй і скажи тим, що пророкують із свого серця: Слухайте слово Господнє.
- 3** Так говорить Господь Бог: Горе безумним пророкам, що йдуть за власним духом і не бачать нічого.
- 4** Пророки твої, Ізраїлю, мов ті шакали в руїнах.

⁵ Ви не стали на проломах у мурі й не обвели муром дому Ізраїля, щоб твердо в бою стояти, коли настане день Господній.

⁶ Вони бачили пусті видіння й прорекли пророцтва неправдиві, кажучи: Слово Господнє. Та Господь їх не посилав, вони ж чекають, щоб він справдив їхнє слово.

⁷ Хіба ви не пусті видіння бачили та неправдиві пророцтва прорікали, кажучи: Слово Господнє, - тоді як я того не говорив?

⁸ Тим же то так говорить Господь Бог: За те, що ви балакаєте по-пустому й бачите неправдиві видіння, - ось я проти вас, - слово Господа Бога.

⁹ Моя рука буде проти пророків, що пусте бачать і що неправду прорікають. У раді мого народу їх не буде, у книгу дому Ізраїля їх не впишуть і в землю Ізраїля вони не ввійдуть, і ви визнаєте, що я - Господь Бог.

¹⁰ За те, власне за те, що вони баламутять народ мій, кажучи: Мир! - тоді як нема миру, і як він ставить мур, вони мастять його глиною.

¹¹ Скажи отим, що мастять глиною: Прийде злива, випаде кам'яний град, здійметься буря з вітром,

¹² і мур той розвалиться! Хіба вам тоді не скажуть: Де він, той тинк, що ним ви тинкували?

¹³ Тим же то так говорить Господь Бог: Я пошлю бурю з вітром у моїм обуренні, у моїм гніві зійде злива, і в моїй люті згубний град камінний,

¹⁴ і розвалю той мур, що ви мастили глиною, і повалю його на землю, що й підвалини буде видно, і він упаде, і ви з ним загинете, і визнаєте, що я - Господь.

¹⁵ Я виллю гнів мій на мур і на тих, що його мастять глиною; я скажу до вас: Немає муру й тих, що його тинкували,

¹⁶ пророків Ізраїля, що пророкували Єрусалимові та бачили для нього видіння миру, коли не було миру, - слово Господа Бога.

¹⁷ Ти ж, сину чоловічий, обернись лицем проти дочок твого народу, що пророкують із свого серця, і пророкуй проти них,

¹⁸ і скажи: Так говорить Господь Бог: Горе тим, що шиють стьожки для кожного суглобу на руках та роблять намітки на голову всякої величини, щоб ловити душі! Невже ви хочете переловити душі мого народу й врятувати власні?

¹⁹ Ви безчестите мене перед моїм народом за пригорщі ячменю та за шматок хліба, погублюючи душі, що не повинні вмирати, і обіцяючи життя тим, що не повинні жити, бо ви ошукуєте мій народ, що любить слухати брехні.

²⁰ Тому ось що говорить Господь Бог: Ось я проти ваших стьожок, якими ви ловите душі, як пташок. Я позриваю їх у вас із рук і пущу на волю душі, що ви намагаєтесь упіймати, як птиці.

²¹ Я пороздираю ваші намітки і визволю народ мій з рук ваших, і вони не будуть більше здобиччю в руках ваших, і ви визнаєте, що я - Господь.

²² Тому, що ви засмучуєте серце праведника оманю, тоді як навіть я не завдав йому смутку, тому, що підбадьорюєте безбожного, аби не навернувся зо своєї поганої дороги, щоб жити,

²³ ви не матимете більше пустих видінь і не будете більше віщувати. Я визволю народ мій з ваших рук, і ви визнаєте, що я - Господь.»

РОЗДІЛ: 14

Прийшло до мене кілька старших Ізраїля і посідало передо мною.

² І надійшло до мене слово Господнє:

³ «Сину чоловічий! Мужі ці поставили своїх бовванів у себе в серці й тримають увесь час перед очима в себе цю спонуку до гріха. Чи ж погодитись мені на те, щоб вони мене запитували?

⁴ Тому говори з ними й скажи їм: Так говорить Господь Бог: Кожен з дому Ізраїля, що триматиме бовванів у себе в серці й що покладе перед очима в себе привід до гріха та прийде до пророка, -такому відповім я, Господь, - не зважаючи на безліч його бовванів,

⁵ щоб узяти дім Ізраїля за серце, їх, що відступили від мене заради своїх бовванів.

⁶ Тому скажи домові Ізраїля: Так говорить Господь Бог: Наверніться, відверніться від ваших бовванів і відверніть ваше обличчя від усіх гидот ваших;

⁷ бо коли хтось із дому Ізраїля або з чужинців, що перебувають у Ізраїлі, відцурається мене, щоб поставити своїх бовванів у себе в серці, та матиме привід до гріха увесь час перед собою, і прийде до пророка, щоб через нього в мене питати ради, то я, Господь, відповім йому від себе.

⁸ Я оберну моє обличчя проти такого, зроблю його ознакою та притчею, і викоріню його з-поміж мого народу, і ви визнаєте, що я - Господь.

⁹ Коли ж пророк дав би звести себе й став щось говорити, то це я. Господь, звів того пророка. Я простягну мою руку проти нього й викоріню його з-поміж мого народу Ізраїля.

¹⁰ Вони візьмуть на себе вину за гріх свій; яка вина пророка, така вина того, хто його питає,

¹¹ щоб дім Ізраїля не відхилявся більш від мене та щоб не осквернявся усіма своїми гріхами, а щоб були моїм народом, а я їхнім Богом», - слово Господа Бога.

¹² І надійшло до мене таке слово Господнє:

¹³ «Сину чоловічий! Коли б якась країна згрішила проти мене, мені спроневірившись, і я простягнув би проти неї мою руку й понищив у ній запаси хліба та послав на неї голоднечу, і почав губити в ній людину й скотину;

¹⁴ і коли б у ній знайшлося оцих троє мужів: Ной, Даниїл та Іов, - то вони спасли б своєю справедливістю (лише) самих себе, - слово Господа Бога.

¹⁵ Або коли б я наслав дикого звіря на ту країну, так, що він її позбавив би всіх її дітей, і вона стала б пустою, якою ніхто б не проходив з-за звірини,

¹⁶ то ці три мужі в ній - клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - не врятували б ні своїх синів, ні своїх дочок; лише вони самі спаслися б, країна ж стала б пустою.

¹⁷ Або коли б я послав меч на країну й повелів: Перейди, мечу, країною! - і почав вигублювати в ній людину й скотину,

¹⁸ і якби ці три мужі були в ній - клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - вони не врятували б ні своїх синів, ні своїх дочок; вони лише самі спаслися б.

¹⁹ Або коли б я послав на ту країну чуму й вилив на неї моє обурення в крові, вигубивши в ній людину й скотину,

²⁰ і якби Ной, Даниїл та Іов були в ній - клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - вони не врятували б ні своїх синів, ні своїх дочок; вони врятували б своєю справедливістю лише самих себе.

²¹ Так говорить Господь Бог: Навіть як я пошлю мої чотири найстрашніші кари - меч, голод, лютого звіря й чуму - на Єрусалим, щоб вигубити в ньому людину й скотину,

²² то все таки зостанеться у нім рештка, що спасеться, що виведе синів і дочок (із міста). Ось вони виходять до вас, щоб ви побачили їхні вчинки й їхні діяння та щоб утішились по тім нещасті, що я приніс на Єрусалим, і по всім тім, що я навів на нього.

²³ Вони вас потішать, коли побачите їхні вчинки та їхні діяння, і визнаєте, що то не дармо я вчинив усе те, що вчинив у нім», -слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 15

Надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Сину чоловічий! Чим виноградна деревина ліпша, ніж кожна інша деревина, ніж галузка, що росте на дереві в лісі?

³ Хіба з неї беруть поліно, щоб зробити якесь начиння? Хіба виробляють з неї кілок, щоб щось повісити на ньому?

⁴ Ні, її кидають у вогонь на здобич, вогонь палить обидва її кінці, та й середина її обгоряє: хіба вона годиться на якесь начиння?

⁵ Ось як вона була ще ціла, і на ніяке начиння не була вживана, тим менше, як її спалив вогонь, і всередині вона обгоріла, - чи ж начиння з неї зроблять?

⁶ Тим же то так говорить Господь Бог: Як виноградну деревину, між деревом у лісі, що я віддав вогню на здобич, так само видам мешканців Єрусалиму.

⁷ І я оберну проти них моє обличчя. Вони уникли вогню, та вогонь пожере їх. І визнаєте, що я - Господь, коли оберну проти вас моє обличчя.

⁸ Зроблю пустинею країну, бо вони були мені невірні», - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 16

Надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Сину чоловічий! Вистав перед очі Єрусалимові всі її гидоти,

³ скажи: Так говорить Господь Бог до Єрусалиму: Рід твій та походження - з Ханаан-краю. Батько твій - аморій, мати - хеттитка.

⁴ При народинах твоїх, тоді як ти на світ з'явилась, ні пупця тобі не обрізано, ні водою тебе не обмито, щоб була чиста, ні сіллю не натерто, ані в пелюшки не повито.

⁵ Нічиє око тебе не пожалувало, щоб із милосердя до тебе хоч одне щось із цього тобі зробити. Ні, тебе викинуто в поле, гидуючи тобою, коли ти народилась.

⁶ І йшов я мимо тебе й побачив, як ти вовтузилась у власній крові, і сказав тобі: Живи у твоїй крові,

⁷ рости, немов трава в полі. Ти виросла, зробилась великою й дійшла до прекрасної вроди. Позаокруглювались у тебе груди та й волосся виросло густо, тільки була ти гола, некрита.

⁸ Я переходив попри тебе й уздрів, і ось видно було, що прийшла твоя пора любови. І я накинув полу одежі моєї на тебе й прикрив твою голизу. Я присягнув тобі; увійшов у союз з тобою, - слово Господа Бога, - і ти стала моєю.

⁹ Я викупав тебе в воді, обмив із тебе кров і намастив тебе олією.

¹⁰ Я одягнув тебе в гаптовану одягу, обув тебе в сап'янці, підперезав тебе вісоном і вкрив тебе шовком.

¹¹ Я прикрасив тебе оздобами, надів тобі на руки обручки, а на шию намисто.

- 12 Я дав тобі каблучку до носа, і кульчики до вух і пишний вінець тобі на голову.
- 13 Ти розкошувала в золоті й у сріблі, одіж твоя була - вісон, шовк і гаптована тканина. Питльованою мукою, медом і олією ти годувалась. Прекрасною ти стала, хоч би й у цариці.
- 14 І слава твоя пронеслась проміж народами з-за твоєї вроди, бо вона (врода) була досконала величчю, яку я поклав на тебе, - слово Господа Бога.
- 15 Ти ж, покладаючись на твою вроду й послуговуючись твоєю славою, запалася блудувати, і щедро блудувала з кожним перехожим.
- 16 Ти вживала твою одіж, щоб робити з неї собі узвишся барвисті, та й на них блудувала.
- 17 Ти взяла прикраси твої з мого золота й мого срібла, що я був дав тобі, і наробила собі з них чоловічих подоб, щоб блудувати з ними.
- 18 Ти взяла твою гаптовану одіж й нею їх покрила; мою олію й мій ладан ти перед ними поклала.
- 19 Та й хліб мій, що я був дав тобі, питльовану муку, олію й мед, якими я годував тебе, усе те ти поклала перед ними, на приємний запах їм, - слово Господа Бога.
- 20 Ти взяла твоїх синів і твоїх дочок, що мені була породила, і принесла їх їм у жертву, щоб вони їх споживали. Чи ж то не досить тобі було блудування твого?
- 21 Ти різала моїх дітей, ти віддавала їх їм, проводивши їх через вогонь, на честь їм.
- 22 І при всіх твоїх гидотах та блудодійствах. ти й не згадала про час твоїх молодощів, як була гола й некрита, вовтузилась у власній крові.
- 23 А після всіх твоїх злочинів - о горе, горе тобі! - слово Господа Бога, -
- 24 ти спорудила собі кубло, зробила собі узвишся на всякому майдані.
- 25 На кожному роздоріжжі споруджувала собі узвишся, сквернила твою вроду й розставляла ноги для кожного перехожого, помножуючи твої блуддїйства.
- 26 Ти блудувала з єгиптянами, сусідами твоїми, кремезними тілом; ти множила твої блудодїйства, щоб довести мене до гніву.
- 27 І ось простяг я мою руку і зменшив твої посілості, й видав тебе на потіху твоїх ненависниць, дочок філістимлянських, що й самі червоніли від твоєї розпусної поведінки.
- 28 Ти блудувала з синами Ашшура, та й того не було тобі досить. Блудувала, та не насичувалась.
- 29 Ти помножила твої блудодїйства з крамарським краєм, із Халдеєю, та й тим не наситилась.
- 30 Яке ж мало бути втомлене твоє серце, - слово Господа Бога, - як ти все те коїла, вчинки сороміцької блудниці!
- 31 Як ти споруджувала собі кубло на кожному роздоріжжі й робила собі узвишся на кожному майдані. Однак, ти не була звичайною блудницею, - бо ти нехтувала їхньою платнею,
- 32 лише жінкою-перелюбкою, що замість свого мужа - чужих приймала.
- 33 Блудницям дають дарунки; ти ж сама давала гостинці твоїм кохавникам, і підкуповувала їх, аби звідусіль приходили до тебе на твої блудодїйства.
- 34 Із тобою, у твоїй розпусті, навпаки було, ніж як то діється з іншими жінками; бо за тобою не бігали, як за блудницею, лише ти сама платила, тобі ж плати не давали. Отака розбещена ти була!
- 35 Тому, блуднице, послухай слова Господнього.

36 Так говорить Господь Бог: За те, що ти оголювала свій сором і тілом світила розпусно до твоїх полюбників та до твоїх гидких бовванів, за те, що ти їм віддавала кров дітей твоїх,

37 за все те я позбираю любовників твоїх, що тобі були довподоби, усіх тих, з якими ти любилася, разом із тими, що їх ти ненавиділа; я їх зберу звідусіль проти тебе, і оголю тебе перед ними, і вони побачуть твій сором.

38 Я судитиму тебе судом, що на жінок чужоложниць і кроворозливниць, і приведу на тебе гнів мій і мої ревності.

39 Я видам тебе їм у руки, і вони знесуть твоє кубло і зруйнують твої узвишся, зірвуть із тебе одіж, відберуть твої прикраси та й покинуть тебе голою та некритою.

40 Потім нашлють на тебе юрбу, поб'ють тебе камінням і порубають своїми мечами.

41 Вони спалять вогнем твої будови і зроблять над тобою суд на очах багатьох жінок. Я покладу край твоєму блудуванню, і ти не платитимеш за розпусту вже більше.

42 Зжену на тобі моє обурення, і відступляться від тебе мої ревності, і вгамуюсь, і не гніватимусь більше.

43 За те, що ти не спогадала про дні твоїх молодощів, дратувала мене всіма тими вчинками, я оберну твої вчинки на твою ж голову, - слово Господа Бога. Хіба ти не чинила блудодійства на додаток до всіх твоїх мерзот?

44 Ось кожен, хто приповідками говорить, скаже про тебе: Яка мати, така й доня.

45 Ти, дочка, вдалась у твою матір, що покинула свого чоловіка й своїх дітей. Ти - сестра твоїх сестер, що покинули своїх чоловіків і своїх дітей. Мати ваша - хеттитка, батько ваш - аморій.

46 Старша сестра твоя - це Самарія з дочками своїми, що живе ліворуч від тебе, а менша сестра твоя, - що живе праворуч від тебе - це Содом із своїми дочками.

47 Ти не тільки їхніми дорогами ходила та їхні гидоти витворяла, - ти зіпсувалась гірш від них усіма вчинками твоїми.

48 Клянусь, як от живу я - слово Господа Бога: Твоя сестра Содом із дочками не чинила такого, як ти з твоїми дочками чинила.

49 Ось який був злочин Содому, сестри твоєї: гординя, ненажерливість, безжурне ледарство. Такі були її злочини та її дочок. Бідному й злиденному вони не помагали.

50 Вони залишилися й заходилися чинити мерзоти супроти мене, а я, побачивши те, їх відкинув.

51 Самарія не нагрішила й половини того, що ти нагрішила. Ти намножила більше гидот, ніж вони, і ти виправдала твою сестру всіма мерзотами, що їх ти натворила.

52 Неси ж і ти твій сором, ти, що заступалася за твоїх сестер. Твоїми гріхами, від яких ти змерзненіла більше від них, ти їх виправдала. Стидайся ж і ти й неси твій сором, бо ти виправдала твоїх сестер!

53 Я відновлю їх! Я відновлю Содом із дочками. Я відновлю Самарію з її дочками, я відновлю тебе посеред них,

54 щоб ти несла твій сором і стидалась усього того, що коїла, коли їх потішила.

55 Сестра твоя Содом з дочками своїми повернуться до попереднього свого стану, і Самарія з дочками своїми повернеться до попереднього свого стану, і ти з дочками твоїми повернетесь до попереднього вашого стану.

56 Чи ж не була сестра твоя Содом у тебе на устах поговіркою за часу гордощів твоїх,

57 ще перед тим, як об'явилась ганьба твоя? Так як ти тепер стала предметом погорди в дочок сирійських та всіх, що навколо них, та в дочок філістимлянських, що

тебе з усіх боків зневажають!

58 Злочин твій і твої гидоти - ти понесеш їх, - слово Господнє.

59 Так бо говорить Господь Бог: Я вчиню з тобою, як ти чинила, зневаживши присягу й порвавши союз зо мною.

60 Та я спогадаю про союз мій із тобою за днів молодощів твоїх і встановлю з тобою союз віковичний.

61 Ти спогадаєш про твою поведінку й засоромишся, коли я візьму твоїх сестер, старших і менших від тебе, і дам їх тобі за дочок, - та не з моєї умови з тобою.

62 Я встановлю з тобою мій союз, і ти визнаєш, що я, - Господь,

63 щоб ти згадала й засоромилась, і не посміла більш зо стиду й уст відкрити, як я прощу тобі все, що ти коїла», - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 17

Надійшло до мене таке слово Господнє:

2 «Сину чоловічий! Загадай загадку й скажи притчу домові Ізраїля;

3 промов: Так говорить Господь Бог: Орел великий, з великими крильми, з широкими крильми, ввесь вкритий зозулястим пір'ям, злетів на Ливан-гору. Схопив він вершок кедра,

4 зірвав найвищу з його віток та й переніс у крамарську землю, посадив у купецькому місті.

5 Потім узяв насіння з тієї землі й посадив на полі для засіву; над великими водами, немов вербу, він посадив його.

6 І виросло воно й стало виноградною лозою, розлогою, низькорослою. Віття її мало до нього повернутись, коріння під ним бути. Зробилось воно виноградною лозою, пустило паростки й розкинулось галуззям.

7 Та був іще один орел великий, з великими крильми, розкішним пір'ям; і ось та виноградина погнала до нього своє коріння, до нього простягнула своє віття, щоб він її зрошував, ліпше, ніж грядка, де її посадили,

8 хоч вона посаджена була на родючій полі, над великою водою, так що могла (й без того) розпускати віття, приносити плоди й стати пишною лозою.

9 Тому скажи: Так говорить Господь Бог: Чи буде все гаразд із нею? Хіба орел не повириває коріння в неї? Хіба не позриває плодів з неї, так що всі бруньки на її паростях посохнуть? Не треба буде ні великої потуги, ні людей багато, щоб вирвати її з корінням.

10 Ось вона посаджена. Чи буде все гаразд із нею? Чи не засохне вона, як на неї подує східній вітер? На тій грядці, де виросла, засохне.»

11 І надійшло до мене таке слово Господнє:

12 «Скажи бунтівничому домові: Чи не здогадуєтеся, що воно значить? Скажи: Ось вавилонський цар прийшов у Єрусалим. Він забрав його царя та його князів та й відвів їх до себе в Вавилон.

13 Узяв він нащадка з царської родини та й зробив із ним союз, присилював його поклястись і забрав вельмож тієї землі з собою,

14 щоб царство було принижене, щоб не могло підвестися, щоб додержувало союзу й стояло при нім.

15 Той же зрадив його, пославши своїх послів у Єгипет, щоб йому дали коней і багато

війська. Чи пощастить йому? Чи врятує себе той, хто таке сподіюв? Він зламав мій союз. Чи ж він себе врятує?

16 Клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - в країні того царя, що настановив його царем і що його він погордив присягою та зламав угоду, у нього, в Вавилоні він умре.

17 Своїм великим військом і численним людом фараон його не врятує на війні, як насиплють вал і побудують башти, щоб вигубити людську многоту.

18 Він зневажив клятву, зламав союз, дав свою руку іншому, - отак учинив він. Ні! Він не знайде рятунку!

19 Тому Господь Бог так каже: Клянусь моїм життям! Це мою клятву він зневажив, це мій союз зламав він. Я оберну йому це на його голову!

20 Я закину на нього мою сітку і він потрапить у мої тенета. Я приведу його в Вавилон і буду там з ним судитися за його віроломство супроти мене.

21 Його втікачі з усіх його полків поляжуть від меча; котрі ж зостануться, розсиплються на всі вітри, і визнаєте, що то я - Господь - говорю.

22 Так говорить Господь Бог: Я візьму верховіття високого кедра, з високих паростків його я зірву найніжніший і посаджу його на горі високій та величній.

23 Я посаджу його на горі ізраїльській високій. Він пустить віття й плід уродить, і стане пишним кедром. І житиме під ним усяке птаство, усе пернате в тіні його галуззя буде жити.

24 Всі польові дерева визнають, що я - Господь, що я принижую дерево високе, що я підвищую дерево низеньке, що я висушую дерево зелене, а дерево сухе сподіюю квітучим. Я, - Господь, - сказав так, і так учиню.»

РОЗДІЛ: 18

Надійшло до мене таке слово Господнє:

2 «Чому ви все говорите в Ізраїльській землі цю приповідку: Батьки їли недоспілі грона, а на зубах у дітей оскома?

3 Клянусь моїм життям, - слово Господа Бога, - не будуть уже більше тієї приповідки в Ізраїлі повторювати.

4 Ось бо всі душі - мої; чи душа батькова, чи душа синова - мої вони. Той, хто згрішить, той помре.

5 Хто праведен і творить суд і справедливість,

6 на узвишсях не їсть, очей до бовванів дому Ізраїля не підводить, жінки ближнього свого не безчестить, до жінки під час спливу не наближається,

7 нікого не утискає, заставу, що за борг узяв, звертає, здирства не чинить, убогому дає хліба, нагого одежею вкриває,

8 на лихву не позичає і не бере відсотків, руки свої стримує від несправедливості, суди справедливі між людьми вирікає,

9 у заповідях моїх ходить і суди мої пильнує, щоб їх виконувати по правді, - той праведен, і певно буде жити, - слово Господа Бога.

10 Як же він породить сина розбишаку, що проливає кров, і чинить якийсь із тих гріхів,

11 яких (батько) сам не чинив - їсть м'ясо з кров'ю, жінку ближнього безчестить,

12 гнітить убогого та нещасного, здирства чинить, застави не звертає, до бовванів підводить очі, коїть гидоти,

- 13** на лихву позичає, бере відсотки, - чи ж такому жити? Ні, він не буде жити! Він учинив усі ті мерзоти, - він мусить умерти: кров його на ньому буде.
- 14** Як же породить сина, і син бачить усі гріхи, що чинить його батько, бачить, але сам їх не чинить,
- 15** на горах не їсть, очей до бовванів дому Ізраїля не підводить, жінки ближнього свого не безчестить,
- 16** нікого не утискає, застави не бере, здирства не сподіює, вбогому дає хліба, нагого одежею вкриває,
- 17** стримує руку від кривди, не бере лихви й відсотків, виконує мої закони, ходить у моїх заповідях, - такий не вмере за батьківські провини; ні, він буде жити.
- 18** Батько його, за те, що тіснив жорстоко, що чинив здирства, та коїв усяке лихо і серед свого народу, - той мусить умерти за свої провини.
- 19** Але ви скажете: Чому син не несе кривди батька? Тому, що син чинить за законом і по правді, пильнує всі мої установи й виконує їх, - тому він і житиме.
- 20** Той, хто згрішив, той мусить умерти. Син за провину батькову не буде відповідати, батько за провину сина не буде відповідати. Праведність зостанеться з праведним, а гріховність із грішником.
- 21** Коли ж злий відвернеться від усіх своїх гріхів, яких накоїв, і буде пильнувати всі мої установи, чинити за законом та справедливістю, - він буде жити, не вмере.
- 22** Усі переступи, що їх учинив, не буде пригадувано йому більше; за свою справедливість, що чинив, він буде жити.
- 23** Хіба ж мені смерть грішника мила, - слово Господа Бога, - а не те, щоб він відвернувся від своєї поведінки та й жив?
- 24** Коли ж праведник відвернеться від своєї справедливості, творитиме кривду й коїтиме всі ті гидоти, що коїть грішник, - то чи йому жити? Ні, не пригадається йому більше вся його справедливість, що чинив. За віроломство своє, яким провинився, і за гріх свій, яким згрішив, - за них, він мусить умерти.
- 25** Ви кажете: Несправедлива путь Господня! Слухайте, доме Ізраїля! Чи ж то моя путь несправедлива? Чи ж то не ваші путі несправедливі?
- 26** Таж коли праведник відступає від своєї справедливості й чинить кривду, і за те вмирає, то він умирає за кривду, що чинив.
- 27** Коли ж грішник відвертається від гріхів, що коїв, і чинить суд і правду, він достойний жити.
- 28** Він роздумався і відвернувся від усіх своїх переступів, що накоїв; він певно буде жити, він не вмере.
- 29** Одначе дім Ізраїля говорить: Несправедлива путь Господня! Чи ж справді бо мої путі несправедливі, доме Ізраїля? Чи ж то не ваші путі несправедливі?
- 30** Тим я судитиму кожного з вас, доме Ізраїля, за вашими вчинками, - слово Господа Бога. Відверніться, зречіться ваших переступів, щоб не мати вам більше приводу до гріха.
- 31** Повідкидайте геть від себе ваші гріхи, що ними ви згрішили супроти мене, і зготуйте собі нове серце й новий дух. Чого ж бо вам умирати, доме Ізраїля?
- 32** Мені бо не любя смерть грішника, - слово Господа Бога. Наверніться ж і живіть!

РОЗДІЛ: 19

- Т**и ж заспівай жалобну пісню над ізраїльськими князями,
² і скажи: Що за левиця була твоя мати між левами! Розлігшися між левенятами, своїх маленьких годувала.
³ Вигодувала одного з-між маленьких, він левеням зробився, він навчився роздирати здобич і пожирив людей.
⁴ Злигалися народи проти нього, і він піймався у їхню яму. І відвели його з кільцями в ніздрях у Єгипетську країну.
⁵ Побачивши, що чекає, що сподівається марно, взяла другого з маленьких і левеням його зростила.
⁶ І запопався він поміж левами походжати, левеням зробився, навчився роздирати здобич і пожирив людей.
⁷ Він збурих їхні палати, зруйнував міста їхні. Жахнулася земля з усім, що на ній було, від голосного його реву.
⁸ Народи кинулись на нього, з земель суміжних розкинули на нього сіті, і він упіймався у їхню яму.
⁹ І посадили його закутого в клітку й одвели до вавилонського царя, який замкнув його в твердиню, щоб не було вже більше чути його реву в Ізраїлі по горах.
¹⁰ Мати твоя була, немов та виноградина, посаджена над водою. Вона була плодюча, повногалузна -з-за вод великих.
¹¹ І виріс на ній один пагін сильний, який зробився царським бер-лом. І вигналась вона високо, аж по самі хмари, і виднілася своїм високим ростом і своїм густим галуззям.
¹² Та її вирвано в гніві й кинуто на землю, і східній вітер висушив плід її, а сильний пагін її був зламаний, засох він, вогонь його пожер.
¹³ Тепер її в пустині посадили, в землі сухій і вигорілій.
¹⁴ І з пагона вогонь вийшов, пожер віття її та плід. І не зосталось більше на ній сильної гілляки, берла, щоб володіти.» Це журна пісня, і буде піснею суму.

РОЗДІЛ: 20

- С**ьомого року, п'ятого місяця, десятого дня місяця прийшли до мене мужі зо старших Ізраїля, щоб спитати Господа, та й посідали передо мною.
² І надійшло до мене таке слово Господнє:
³ «Сину чоловічий! Промов до старших Ізраїля та й скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ви прийшли питати мене? Клянусь, як от живу я: Не дозволю вам мене питати! - слово Господа Бога.
⁴ Хочеш їх судити? Хочеш їх судити, сину чоловічий? Постав на очі їм гидоти їх батьків.
⁵ Скажи їм: Так говорить Господь Бог: Того часу, як вибрав я Ізраїля, підняв я руку мою перед потомками дому Якова й об'явив їм себе в Єгипетській землі, підняв мою руку перед ними і сказав їм: Я - Господь, Бог ваш!
⁶ Тоді підняв я мою руку, клянучись їм, що виведу їх з Єгипетської землі в землю, яку я для них призначив, землю, що тече молоком та медом, оздобу над усіма землями.
⁷ Я сказав їм: Відкиньте кожен гидоти з очей ваших і не поганьтесь єгипетськими бовванами: я - Господь, Бог ваш!
⁸ Та вони збунтувались проти мене й не хотіли слухати мене; ніхто не відкинув гидот

з очей своїх; вони не відцурались бовванів єгипетських. І я подумав: Виллю на них обурення моє, жмену на них мій гнів посеред Єгипетської землі.

⁹ Та я вчинив інакше з уваги на моє ім'я, щоб воно не сквернилось перед очима народів, між якими вони перебували, перед очима яких я об'явився, щоб вивести їх з Єгипетської землі.

¹⁰ І вивів я їх з Єгипетської землі й привів у пустиню.

¹¹ І дав їм заповіді мої та об'явив їм мої установи, щоб людина, додержуючи їх, жила ними.

¹² Дав я їм також і мої суботи, щоб були знаком між мною та ними, та щоб вони знали, що то я - Господь - освячую їх.

¹³ Та дім Ізраїля збунтувався проти мене в пустині. В заповідях моїх вони не ходили і відкинули мої установи, які мусить додержувати людина, щоб ними жити; та й суботи мої вони тяжко осквернили. Я вже намірився був вилити на них моє обурення в пустині, щоб вигубити їх.

¹⁴ Та проте я вчинив інакше з уваги на моє ім'я, щоб воно не сквернилось перед очима народів, що в них на очу я вивів їх.

¹⁵ Я підняв мою руку проти них у пустині й запрягся, що не приведу їх у землю, яку їм призначив, - у землю, що тече молоком та медом, оздобу над усіма землями;

¹⁶ за те, що вони відкинули мої установи, у заповідях моїх не ходили і суботи мої осквернили, бо серце їхнє було прив'язане до бовванів.

¹⁷ Та моє око зглянулось на них, щоб їх не губити, і я не винищив їх дощенту в пустині.

¹⁸ Я говорив до їхніх синів у пустині: Слідом ваших батьків не ходіте, установ їх не заховуйте й бовванами їхніми не поганьтесь.

¹⁹ Я - Господь, Бог ваш: у моїх заповідях ходіте, мої установи зберігайте та виконуйте.

²⁰ Суботи мої держіть свято, щоб вони були знаком між мною та вами, щоб було знано, що я - Господь, Бог ваш.

²¹ Та бо й сини збунтувались проти мене: в заповідях моїх не ходили, установ моїх, що їх мусить виконувати людина, щоб могла жити ними, - не виконували. Вони суботи мої оскверняли. От я й намірився вилити на них моє обурення й зігнати гнів мій на них у пустині.

²² Але я стримав мою руку й чинив з уваги на моє ім'я, щоб воно не сквернилося перед очима народів що на їх очу я їх вивів.

²³ І знову зняв я мою руку проти них у пустині і запрягся, що порозкидаю їх між народами й порозвіваю їх по чужих землях,

²⁴ за те, що вони моїх установ не виконували й мої заповіді відкинули, і мої суботи оскверняли та звертали очі на бовванів своїх батьків.

²⁵ Отак я законам лишив їх напризволяще недобрим та приписам, якими вони не могли жити.

²⁶ Я дозволив їм оскверняти себе приносами-дарами, коли вони проводили через вогонь кожного первородного, щоб їх покарати, щоб знали, що я - Господь.

²⁷ Тому, сину чоловічий, говори домові Ізраїля і скажи їм: Так говорить Господь Бог: От іще чим образили мене батьки ваші, поведившись зо мною віроломно:

²⁸ як я привів їх у землю, що під урочистою присягою обіцяв їм дати, то вони, де тільки бачили високий горб і дерево гіллясте, приносили там свої жертви, і клали там свої дразливі приноси, складали там свої пахощі й возливали там свої ливні жертви.

²⁹ І я сказав їм: Що то за висота, куди ви ходите? І ця назва «Висота» була дана їй по цей день.

³⁰ Тому скажи домові Ізраїля: Так каже Господь Бог: Чи ж ви не оскверняєте себе, як батьки ваші, і не блудуєте за їхніми гидотами,

³¹ приносячи ваші дари, проводячи через вогонь ваших дітей, - чи не оскверняєте себе вашими бовванами по цей день? І я б то дозволив вам мене питатися, доме Ізраїля? Клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - я не дозволю вам мене питатися!

³² А те, що в вас на думці, напевно ніколи не станеться. Ви бо кажете: Ми хочемо бути, як народи, як чужоземні племена, служити дереву та камінню.

³³ Клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - я царюватиму над вами потужною рукою, простягнутим рам'ям, як виллю гнів мій.

³⁴ Я виведу вас із-між народів і позбираю вас із земель, де ви розсіяні, потужною рукою, простягнутою правицею, як виллю гнів мій.

³⁵ Я приведу вас у пустиню народів, і судитимусь там з вами віч-на-віч.

³⁶ Як я судився у єгипетській пустині з вашими батьками, так судитимуся з вами, - слово Господа Бога.

³⁷ Я проведу вас під берло і приведу вас у малім числі.

³⁸ Я вилучу з-між вас бунтарів та тих, що відступили від мене. Я виведу їх із землі, де вони перебували чужинцями, але в землю Ізраїля вони не ввійдуть, і ви визнаєте, що я - Господь.

³⁹ Ви ж, доме Ізраїля, - так говорить Господь Бог: Нехай кожен із вас іде служити своїм бовванам, але потім ви будете мені слухняні й не будете більше сквернити моє святе ім'я вашими дарами та вашими бовванами.

⁴⁰ Бо на святій горі моїй, на високій горі ізраїльській, - слово Господа Бога, - там служитиме мені увесь дім Ізраїля, увесь, скільки його на землі. Там я буду ласкаво приймати й там буду жадати ваших приношень, найліпших ваших дарів, що присвятите.

⁴¹ Неначе любі пахощі, я прийму вас ласкаво, як повиводжу вас із-поміж народів і позбираю вас із чужих земель, де ви розсіялись, і появлю у вас мою святість перед очима народів.

⁴² І визнаєте, що я - Господь, як я приведу вас в Ізраїльську землю, в землю, яку я, піднявши руку, клявся дати батькам вашим.

⁴³ Там ви згадаєте вашу поведінку й усі ваші вчинки, якими ви себе сквернили, і гидуватимете самі собою з-за злочинів ваших, що ви творили.

⁴⁴ Тоді ви зрозумієте, що я - Господь, як я чинитиму так з вами з уваги на моє святе ім'я, а не згідно з вашою лихою поведінкою та з вашими мерзенними вчинками, доме Ізраїля», - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 21

Надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Сину чоловічий! Обернись обличчям на південь, говори до південного краю й пророкуй проти лісу, що в південній країні.

³ Скажеш до лісу, що в південній країні: Слухай слово Господнє! Так говорить Господь Бог: Ось я запалю в тобі вогонь, що пожере всяке твоє зелене дерево й

усяке сухе дерево. Палюче полум'я не погасне. Воно спалить усе від півдня до півночі.

⁴ Усі зрозуміють, що то я, Господь, запалив його, і воно не погасне.»

⁵ Тоді я скрикнув: «Ой Господи Боже! Вони й так говорять про мене: Чи ж то не той, що приповістками все говорить? »

⁶ І надійшло до мене таке слово Господнє:

⁷ «Сину чоловічий! Обернись обличчям до Єрусалиму, говори проти святині й пророкуй проти землі Ізраїля.

⁸ Скажеш землі Ізраїля: Так говорить Господь: Ось я на тебе! Я добуду меча мого з піхви й вигублю в тебе праведного й грішника.

⁹ На те, щоб вигубити в тебе праведного й грішника, вийде мій меч із піхви проти всякої плоті від півдня до півночі.

¹⁰ І визнають усі, що я, Господь, добув мого меча з піхви, і він уже туди не повернеться.

¹¹ Ти ж, сину чоловічий, стогни, немов би в тебе ломило в крижах, гірко стогни в них на очу.

¹² І як питатимуть у тебе: Чого стогнеш? -ти відкажеш: Бо з-за чутки, що надійшла, серце в усіх зомліє, руки в усіх опадуть, усі похнюпляться духом, і задрижать у всіх коліна. Ось вона надійшла, і справдилась» - слово Господа Бога.

¹³ Надійшло до мене таке слово Господнє:

¹⁴ «Сину чоловічий! Пророкуй і кажи: Так говорить Господь: Меч, меч нагострений і вичищений.

¹⁵ Для величезної різанини його нагострено, і вигладжено, щоб виблискував, неначе блискавиця. О, радуймося, берло мого сина усяким деревом гордує!

¹⁶ І дано його виточити, щоб узяти в руку. Він вигострений, отой меч, він виточений, щоб його дати вбивці у руки.

¹⁷ Голоси, лементуй; сину чоловічий, бо його звернено проти народу мого, проти всіх Ізраїля князів, призначених на меч разом з моїм народом. Тож удар себе у стегно,

¹⁸ бо пробу зроблено! Та й як би воно могло так не статись, навіть якби зосталося зневажливе берло? - слово Господа Бога.

¹⁹ Ти ж, сину чоловічий, пророкуй, сплесни руками! Нехай меч той подвоїться, потроїться! Це меч різанини, це меч великої різанини, що їм загрожує навколо,

²⁰ щоб серця мліли, щоб жертв було багато. На всіх воротях їх я поставив грізний меч. Ой горе! Він зготований на те, щоб блискавки кидати, вичищений на різанину.

²¹ Січи праворуч і ліворуч, куди б не повернулось твоє вістря!

²² Я теж плескатиму руками і зжену гнів мій. Я, - Господь, - сказав це.»

²³ Надійшло до мене таке слово Господнє:

²⁴ «Ти ж, сину чоловічий, накресли собі два шляхи, якими прийде меч царя вавилонського. З однієї землі вийдуть обидва. Викарбуй далі знак, викарбуй його на початку дороги, що веде в місто.

²⁵ Накресли шлях, щоб меч дійшов до Раббату синів Аммона, а в Юдеї - до єрусалимської твердині,

²⁶ бо цар вавилонський стоїть на розпутті, на перехресті двох шляхів, щоб кинути жереб. Він перемішує стріли, питає терафи, розглядає печінку.

²⁷ у правій руці в нього жереб на Єрусалим, щоб поставити тарани, щоб розтулити уста та повеліти різанину, щоб голосно кричати військовим кличем, поставити тарани

проти брами, насипати вал, будувати рухомі башти.

28 Та це їм видавалось пустою ворожбою, бо вони мали за собою врочисті клятьби. Він же пригадує їм їхню несправедливість, щоб вони впіймались.

29 Тим то ось як говорить Господь Бог: Тому, що ви пригадуєте вашу несправедливість, виявляючи переступи ваші й показуючи всіма вашими вчинками гріхи ваші, тому що ви нагадуєте про себе, - ви будете схоплені.

30 Ти ж, безчесний, беззаконний князю Ізраїля, на якого прийшов день разом з кінцем твоєї безбожності!, -

31 так говорить Господь Бог: Здійми корону, скинь вінець! Це вже минулось! Те, що було внизу, піде вгору, а те, що було вгорі, піде наниз!

32 Руїну, руїну, руїну зроблю з нього; і його не буде, покіль не прийде той, хто має на нього право й кому я віддам його.

33 Ти ж, сину чоловічий, пророкуй і скажи: Так говорить Господь Бог про аммоніїв та про їхню зневагу; скажи: Меч, меч уже добутий для різанини, вичищений, щоб нищив, щоб блищав,

34 тим часом, як тебе обдурюють видіннями пустими і брехню тобі ворожать, щоб його прикласти до шиї грішників безчесних, день яких прийшов разом з кінцем їхньої безбожності.

35 Сховай його назад у піхву. На тому місці, де створено тебе, у землі, де ти народився, буду тебе судити.

36 Виллю на тебе гнів мій, дихну на тебе вогнем мого обурення, видам тебе в руки жорстоким людям, майстрам руйнування.

37 Ти станеш здобиччю вогню; кров твою розіллють по землі; не буде й згадки більш про тебе, бо то я, Господь, сказав так.»

РОЗДІЛ: 22

Надійшло до мене таке слово Господнє:

2 «Ти ж, сину чоловічий, хочеш судити, хочеш судити кровожерне місто? Вистав їм перед очі усі їхні мерзоти,

3 і скажи їм: Так говорить Господь Бог: Городе, що проливаєш кров посеред себе, щоб навести на себе свою годину, і робиш боввани собі на шкоду, щоб себе опоганити!

4 Кров'ю, що ти пролив, ти завинив, і бовванами, що наробив собі, опоганився і так наблизив твої дні, й дійшов твоєї години. Ось чому я видав тебе на наругу народам, на посміх усім країнам.

5 Близькі й далекі будуть насміхатися з тебе, що опоганив своє ім'я, що ввесь час був повен безладдя.

6 Ось князі ізраїльські в тебе, кожен щосили кров проливав.

7 Батька й матір зневажають у тебе, чужинця кривдять посеред тебе, сироту й удовицю гноблять у тебе.

8 Святині мої ти зневажаєш, суботи мої осквернюєш.

9 Обмовці були в тебе на те, щоб пролити кров. По горах їдять у тебе, посеред тебе коять злочинства.

10 Сором батьків відкривають у тебе, нечисту в спливі насилують у тебе.

11 Той грішить з жінкою ближнього свого, той опоганює розпустою свою невістку, а

той знечещує в тебе свою сестру, дочку батька свого.

12 У тебе беруть підкуп, щоб проливати кров; ти береш лихву й відсотки, ти обдираєш твого ближнього насильно, мене ж ти забув, - слово Господа Бога.

13 Та ось я накладу руку на твою (незаконну) наживу, що ти нажив, і на кров, що ллється у тебе.

14 Чи ж видержить твоє серце, чи будуть, міцні твої руки, як я почну мою. працю проти тебе? Я - Господь сказав це і зроблю.

15 Я тебе розсію між народами, розвію тебе по чужих землях, покладу край нечистоті, що в тебе.

16 А тоді - станеш моїм насліддям в очах народів, і визнаєш, що я - Господь.»

17 Надійшло до мене таке слово Господнє:

18 «Сину чоловічий! Дім Ізраїля зробивсь для мене жужелицею; всі вони мідь, цинк, залізо й оливу в горнилі для срібла, всі жужелицею зробились.

19 Тому ось як говорить Господь Бог: За те, що ви усі поробилися жужелицею, за те я позбираю вас у Єрусалим.

20 Так само, як збирають до купи і кладуть у горнило срібло, мідь, залізо, оливу й цинк, щоб роздувати на них вогонь і їх розтопити, так і я позбираю вас у моїм гніві та моїм обуренні й покладу вас туди, і розтоплю вас.

21 Я позбираю вас і подую на вас вогнем мого обурення, щоб ви були розтоплені посеред Єрусалиму.

22 Як топлять срібло в горнилі, так і ви будете розтоплені посеред нього; і визнаєте, що я - Господь - вилив на вас моє обурення.»

23 Надійшло до мене таке слово Господнє:

24 «Сину чоловічий! Промов до нього: Ти - земля, що не була скроплена дощем за години гніву.

25 Її князі в ній ревуть по-лев'ячому, роздирають здобич. Вони пожирають людей, забирають скарби й дорогоцінності, множують у ній вдовиць.

26 Її священики порушують закон мій, сквернять мої святині; святого й несвятого не відрізняють, що нечисте й що чисте, не навчають, а від субот моїх відвертають очі, і я в них у погорді.

27 Її начальники посеред неї, по-вовчому роздирають здобич, проливають кров, гублять душі, щоб тільки наживитись.

28 Пророки її замащують усе глиною зверху, бачать пусті видіння й віщують неправду, кажучи: Так говорить Господь Бог, - а Господь же не говорив того.

29 А то й прості люди гноблять, грабують, гнітять злиденного та бідного, знущаються над чужинцем без усякого права.

30 Я шукав між ними когонебудь, що вимурував би мур та став передо мною в проломині за цю землю, щоб я не погубив її, - та не знайшов.

31 Тоді я вилив на них мій гнів; і вогнем обурення мого я їх знищив. Я повернув на голову їм їхні переступи», - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 23

Надійшло до мене таке слово Господнє:

2 «Сину чоловічий! Були дві жінки, дочки однієї матері.

3 Вони блудували в Єгипті, ще в молодощах блудували. Там пестували їм груди, там

голубили їхнє дівоче лоно.

⁴ А було на ім'я їм: старшій -Огола, а сестрі її - Оголіва. Були вони (спершу) моїми, і породили вони синів і дочок, їхні ймення: Самарія, тобто Огола, і Єрусалим, тобто Оголіва.

⁵ І заходилась Огола блудувати, будвши моєю. Вона запалала любов'ю до своїх коханців асирійців, своїх сусідів,

⁶ одягнених у блават і порфіру, правителів та начальників, усе молодих та вродливих, комонників, зручних на конях.

⁷ І віддавала вона свої любові їм, що були найдобірніші з асирійців, і опоганювалась бовванами всіх тих, до яких палала.

⁸ Проте не покидала своїх блудів з Єгиптом, - єгиптяни бо спали з нею ще в її молодощах та голубили її дівоче лоно й виливали на неї свої блудодійства.

⁹ За те ж я і віддав її в руки її полюбовникам, у руки синам Ашшура, до яких вона палала.

¹⁰ Вони її роздягли, синів і дочок забрали в неї, а саму її мечем убили. І стала вона ганьбою між жінками, які довершили на ній суд.

¹¹ Бачила те її сестра Оголіва, але ще більше зіпсувалась, ніж сестра її, у своїй палкій непогамованості та своїх блудодійствах.

¹² Палала вона до синів Ашшура, до правителів та начальників, своїх сусідів, пишно одягнених, комонників, зручних на конях, що всі були молоді та вродливі.

¹³ Побачив я, що вона опоганилась, і що в обох у них та сама дорога.

¹⁴ Та ця блудувала ще більше: вона бо як побачила намальованих на стіні чоловіків, подобою халдеїв, виведених червоною фарбою,

¹⁵ підперезаних навколо криж поясами, із звисаючими турбанами на головах, усіх на вигляд як войовників, подобу синів вавилонських, що рідна їхня земля Халдея, -

¹⁶ то запалала до них за першим поглядом і вислала послів до них у Халдею.

¹⁷ І прибули до неї сини вавилонські на любовне ліжко й опоганили її своїми блудництвами, а як вона осквернила себе ними, то відвернулась від них.

¹⁸ Як же вона отак явно блудувала й відкривала свій сором, я відвернувсь від неї, так само, як був відвернувсь від її сестри.

¹⁹ Вона ж помножила свої блудництва, згадуючи про часи своїх молодощів, як ото блудувала в Єгипетській землі,

²⁰ і палала до своїх полюбовників, у яких тіло, як у осла, а пожадливість, як у жеребця.

²¹ Отак ти згадувала розпусту молодощів твоїх, коли єгиптяни стискали твої груди, пестуючи соски твої дівочі.

²² Тому то, Оголіво, так говорить Господь Бог: Ось я підйму проти тебе твоїх полюбовників, від яких ти відвернулась. Я приведу їх проти тебе з усіх боків;

²³ синів вавилонських, і всіх халдеїв з Пекоду, Шоа, Коа, усіх синів Ашшура з ними, молодих та вродливих, усіх правителів і начальників, усіх войовників і славних їздців;

²⁴ і прийдуть проти тебе з півночі, з колісницями й возами та силою народів, і обступлять тебе кругом у панцерах, із щитами та шоломами. Я передам тебе їм на суд, і вони судитимуть тебе своїм судом.

²⁵ Я оберну проти тебе мої ревності, і вони розправляться з тобою люто: пообтинають тобі ніс і вуха, а ті, що зостануться в тебе, поляжуть від меча. Твоїх синів і твоїх дочок вони позабирають, а те, що зостанеться в тебе, пожере вогонь.

- 26 Вони поздирають з тебе твою одержу й позабирають собі твої дорожочінні речі.
- 27 Я покладу край твоїй розпусті й твоїм блудодійствам з Єгипетською землею; ти не кидатимеш більше на них своїх поглядів і не згадуватимеш більше про Єгипет.
- 28 Так бо говорить Господь Бог: Ось я віддам тебе на поталу тим, яких ти ненавидиш, у руки тих, від яких ти відвернулася.
- 29 Вони обійдуться з тобою ворожо й заберуть у тебе все, що працею єси надбала, і покинуть тебе голою-голісінкою, так що стане явною твоя сороміцька істота, твоя розпуста й твої блудодійства.
- 30 А вчинять із тобою таке за твої блудодійства з народами, за те, що ти себе опоганила з їхніми бовванами.
- 31 Ти ходила дорогою сестри твоєї, за те ж і дам я тобі в руку її чашу.
- 32 Так говорить Господь Бог: Ти питимеш чашу сестри твоєї глибоку й широку, що стане сміхом та наругою, бо так багато в ній змістилось.
- 33 Ти будеш повна перепою й смутку. Чаша спустошення й страху, чаша сестри твоєї Самарії.
- 34 Ти її вип'єш, випорожниш - і дрізки її оближеш, і будеш груди собі роздирати; бо так сказав я, -слово Господа Бога.
- 35 Тим то ось як говорить Господь Бог: Тому, що ти мене забула й відвернулася від мене, неси ж кару за твої злочини й за твої блудодійства.»
- 36 І сказав до мене Господь: «Сину чоловічий! Хочеш судити Оголу й Оголіву? Вистав їм перед очі їхні гидоти.
- 37 Вони чужоложили, на руках у них кров, вони чужоложили з своїми бовванами, ба й дітей своїх, що мені породили, проводили через вогонь, їм на їжу.
- 38 Та ще й до того ось що вони мені чинили: вони поганили в той самий час мою святиню і сквернили мої суботи.
- 39 І саме тоді, як різали своїх дітей своїм бовванам, того ж дня входили в мою святиню, щоб її сквернити. От що коїли вони посеред мого дому!
- 40 До того ж посилали й по чоловіків, що приходили здалека. Як тільки висипано до них посланця, вони приходили. Задля них ти купалась, підмальовувала собі очі й прибиралась у дорожочінності.
- 41 Ти сідала на пишне ліжко, а перед ним стояв стіл готовий; на ньому ти ставила моє кадило й мою олію.
- 42 І лунав у неї безжурний голос юрби і, поруч чоловіків із залюднених країн, приводжувано з пустині п'яниць. Вони їм запинки на руки запинали і пишну корону їм клали на голову.
- 43 І я сказав про навиклу в блудодіяннях: Тепер сповнить своє блудування і вона.
- 44 До неї приходили, як до повії. Так приходили до Оголи й до Оголіви - жінок розпусних.
- 45 Та мужі праведні, ті будуть їх судити судом, що на чужоложниць, та судом, що на душогубниць, бо вони чужоложниці, і на руках у них кров.»
- 46 Так говорить Господь Бог: «Скликати б на них громаду та й видати на знуцання й на грабунок!
- 47 І громада поб'є їх камінням і порубає мечами; синів і дочок їхніх повбивають, а доми їхні спалють вогнем.
- 48 Я покладу край їхній розпусті в країні й усі жінки матимуть науку, і не

перейматимуть більше ваші розпусти.

⁴⁹ І скинуть на вас вашу розпусту, і понесете кару ваших гріхів бовванопоклонства, і визнаєте, що я - Господь Бог.»

РОЗДІЛ: 24

Дев'ятого року, десятого місяця, десятого дня місяця надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Сину чоловічий, запиши собі сьогоднішнє число дня, бо цього дня цар вавилонський обляг Єрусалим.

³ Скажи бунтівливому домові притчу й промов до нього: Так говорить Господь Бог: Постав казан, постав та налий води до нього.

⁴ Поклади туди шматки м'яса, всілякі щонайліпші кусні, стегно й лопатку. Наповни його найдобірнішими кістками.

⁵ Візьми їх із овець найдобірніших, наклади дров під казан; нехай кипить усе сильно, аж поки кості в нім розваряться.

⁶ Бо так говорить Господь Бог: Горе місту крови, казанові, вкритому іржею, іржею, що не відстає від нього. Шматок за шматком повикидай з нього, не треба на них кидати жереба,

⁷ бо пролита ним кров і досі посеред нього; на голій скелі залишив її, не проливав її на землю, де б вона вкрилась була порохом.

⁸ Щоб розбудити в собі гнів, щоб помститись, залишив я пролиту ним кров на голій скелі, щоб вона не прикрилась.

⁹ Тому ось як говорить Господь Бог: Горе місту крови! Я теж розкладу велике вогнище.

¹⁰ Наклади багато дров, запали вогонь, вари добре м'ясо, приготуй приправи, щоб аж кості розварились.

¹¹ Тоді постав порожній казан на жару, щоб розжарився, і мідь розжевілась, щоб бруд у ньому розтопився, і щоб іржа на ньому зникла.

¹² Та шкода праці! Груба іржа на ньому не сходить від вогню!

¹³ Від нечистоти твоїх злочинів я хотів очистити тебе, та ти не хотіло очиститись від твоєї нечистоти; тому не очистишся більше, аж докіль я не зжену мого гніву на тобі.

¹⁴ Я, Господь, сказав це. Так воно буде, я зроблю так. Я не попусти, не пожалую, не змилюся! За твоїми вчинками та за твоїми діяннями буду тебе судити», - слово Господа Бога.

¹⁵ Надійшло до мене таке слово Господнє:

¹⁶ «Сину чоловічий! Ось я візьму в тебе втіху очей твоїх раптом; та ти не лементуй, не плач, не рони сліз.

¹⁷ Мовчки зідхай, жалоби по мертвих не справляй, обвивай собі голову турбаном, узуй ноги в сандалі, не закривай бороди й звичайного хліба не їж.»

¹⁸ Уранці говорив я до людей, а ввечері умерла моя жінка. На другий день уранці зробив я, як мені було заповіджено.

¹⁹ І питали в мене люди: «Чи то ж ти нам не скажеш, що воно значить те, що ти робиш?»

²⁰ А я відповів їм: До мене надійшло таке слово Господнє:

²¹ «Скажи домові Ізраїля: Так говорить Господь Бог: Ось я віддаю на опоганення мою

святиню, вашу зухвалу гординю, утіху очей ваших, одраду душі вашої. Сини ваші й дочки ваші, що ви позоставляли, поляжуть від меча.

22 Ви будете робити так, як я робив: не будете закривати собі бороду й звичайного хліба не будете їсти.

23 Турбани ваші зостануться у вас на головах і ваші сандалі в вас на ногах. Ви не будете лементувати й плакати. Ви будете нидіти у злочинах ваших, і одні з одними будете стогнати.

24 Єзекиїл буде вам знаком. Ви будете чинити точнісінько так само, як він чинив, і як те все станеться, визнаєте, що я - Господь Бог.

25 Щождо тебе, сину чоловічий, то того дня, як я відніму від них їхню силу, їхню горду радість, утіху очей їхніх, одраду їхньої душі, синів їхніх і дочок їхніх, -

26 того дня прийде до тебе втікач, щоб принести тобі про це вістку.

27 Того дня твої уста відкриються до втікача, і ти станеш говорити й не будеш більше нічим; і будеш для них знаком, і вони визнають, що я - Господь.»

РОЗДІЛ: 25

Надійшло до мене таке слово Господнє:

2 «Сину чоловічий! Оберни лице проти аммоніїв і пророкуй проти них!

3 Ти скажеш аммоніям: Слухайте слово Господа Бога! Так говорить Господь Бог: За те, що ти (злорадо) казав: Ага! Ага! - як опоганено мою святиню, і як спустошено Ізраїль-землю, і як дім Юди пішов у неволю,

4 за те я віддам тебе в посілість синам сходу; вони розташують у тебе свої табори, осядуться у тебе своїми житлами; вони їстимуть твої плоди і питимуть твоє молоко.

5 Я зроблю Раббу пасовиськом для верблюдів, а міста аммонійські - кошарою для овець, і визнаєте, що я - Господь.

6 Так бо говорить Господь Бог: За те, що ти плескав у долоні й тупотів ногами і веселився з презирством від цілого серця над землею Ізраїля,

7 за те ось я простягну на тебе мою руку й видам тебе на грабіж народам і викоріню тебе з-між народів і вигублю з-поміж земель. Я знищу тебе, і ти визнаєш, що я - Господь.»

8 Так говорить Господь Бог: «За те, що Моав та (Сеїр) казали: От дім Юди, як усі інші народи!

9 За те я відкрию гористого Моава, і він зостанеться без міст, без своїх міст, краси краю, на всім своїм просторі: без Бет-Єшімоту, Ваал-Меону й Кіріятаїму.

10 Народам сходу в посілість віддам його разом з аммоніями, щоб не було й спомину про аммоніїв між народами.

11 Я вчиню над Моавом суд і вони визнають, що я - Господь.»

12 Так говорить Господь Бог: «За те, що Едом жорстоко помстився на домові Юди і, мстившись на ній, тяжко завинив,

13 тому ось як говорить Господь Бог: Я простягну мою руку на Едом і винищу в ній людину й скотину. Зроблю його пустинею. Від Теману до Дедану поляжуть вони від меча.

14 Я довершу мою помсту над Едомом рукою мого народу Ізраїля. Він обійдеться з Едомом згідно з моїм гнівом і згідно з моїм обуренням, і вони визнають що то моя помста», - слово Господа Бога.

- ¹⁵ Так говорить Господь Бог: «За те, що філістимляни мстилися, жорстоко мстилися, з презирством у серці, щоб вигубити у вічній ворожнечі,
- ¹⁶ за те так говорить Господь Бог: Ось я простягну мою руку на філістимлян і викоріню керетіїв, і вигублю останок мешканців морського побережжя.
- ¹⁷ Я довершу над ними велику помсту, караючи їх люто, і вони визнають, що я, - Господь, - як наведу на них мою помсту.»

РОЗДІЛ: 26

- О**динадцятого року першого дня місяця надійшло до мене таке слово Господнє:
- ² «Сину чоловічий! За те, що Тир гукав на Єрусалим: Ага! Розбито браму народів! Він звертається до мене! Зруйновані його багатства!
- ³ За те так говорить Господь Бог: Ось я йду проти тебе, Тире! Я підйму на тебе силу народів, неначе море підіймає хвилі.
- ⁴ Вони зруйнують мури Тиру, і повалять його башти. Я вимету порох його геть із нього, і зроблю з нього голу скелю.
- ⁵ Він - серед моря - стане місцем, де розстеляють сіті, бо я сказав так, - слово Господа Бога. Він стане здобиччю народів.
- ⁶ Дочки ж його на суходолі будуть порубані мечем і визнають, що я - Господь.
- ⁷ Так бо говорить Господь Бог: Ось я нашлю з півночі проти Тиру Навуходоносора, царя вавилонського, царя над царями, з кіньми та колісницями та вершниками, з великим натовпом народів.
- ⁸ Дочок твоїх на суходолі він посіче мечем. Він побудує проти тебе рухомі башти, насипле проти тебе вал, поставить проти тебе щит.
- ⁹ До мурів твоїх тарани прикотить, і порозвалює (військовим) знаряддям твої башти.
- ¹⁰ Коней у нього така сила, що пилюка тебе окриє. Від вершників, коліс та колісниць будуть тремтіти твої мури, як він увіходитиме в твої ворота, так як уходять у завойоване місто.
- ¹¹ Він кінськими копитами буде всі, всі твої вулиці топтати, виб'є мечем народ твій, і повалить на землю твої могутні стовпи.
- ¹² Розграбують твої скарби, розшарпають твої товари, розвалить твої мури, зруйнують твої будинки пишні, і повкидають у море твоє каміння, дерево й твої румовища.
- ¹³ Покладу край твоїм гомінким пісням, голосу гарф твоїх не буде більше чути.
- ¹⁴ Я зроблю з тебе голу скелю, ти станеш місцем, де розстеляють сіті. Тебе не відбудують більше, бо я, Господь, сказав, - слово Господа Бога.
- ¹⁵ Так говорить Господь Бог Тирові: О, як тремтітимуть острови від гуку твого падіння, коли стогнатимуть поранені, коли посеред тебе лютуватиме різанина!
- ¹⁶ Усі князі морські посходять із своїх престолів, покидають плащі, поздіймають свою гаптовану одягу, повдягаються у жалобу, посідають на землю щохвилі будуть дрижати й полохатися над тобою.
- ¹⁷ Вони заведуть над тобою жалобну пісню; і тобі скажуть: Як це ти провалилося, зникло з моря, славне місто, ти, що було сильним на морі; само ти і твої мешканці, що ширило страх твій на всю сушу?
- ¹⁸ Тепер дрижать острови у день падіння твого. Збентежились морські острови від погибелі твоєї.

- ¹⁹ Так бо говорить Господь Бог: Як зроблю тебе пустинним містом, таким як безлюдні міста, як наведу на тебе океан, і як покриють тебе великі води,
- ²⁰ тоді зіпхну тебе до тих, що посходили в яму, до людей, що були колись, і посаджу тебе в околиці підземній, у безлюддях віковичних, разом з тими, що посходили в яму, щоб тебе більш не заселено, щоб тебе не було більше в землі живих.
- ²¹ Зроблю тебе страховищем, і тебе не стане. Шукатимуть тебе, та не знайдуть повіки», - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 27

Надійшло до мене таке слово Господнє:

- ² «Ти ж, сину чоловічий, заголоси над Тиром жалобну пісню.
- ³ Промов до Тиру, що оселився при вході в море, що торгує з народами по численних островах. Так говорить Господь: Тире! Ти мовив: Я краса довершена!
- ⁴ Посеред моря твоє царство. Твої будівничі зробили тебе гарним напрочуд.
- ⁵ Із сенірського кипарису зробили твої стіни. Брали кедр із Ливану, щоб зробити тобі щоглу.
- ⁶ З дубів башанських зробили тобі весла. Поміст тобі зробили з слонової кости, викладеної кипарисом з островів Кіттім.
- ⁷ Твої вітрила були з тонкого мережаного полотна з Єгипту, щоб служили тобі за стяги. Блават і порфіра з островів Еліші були в тебе покривалом.
- ⁸ Содомські й арвадські мешканці були гребцями в тебе. Цемерські мудрі люди були в тебе, - вони були моряками в тебе.
- ⁹ Старші гевальські й знавці їхні були в тебе; вони латали щілини в тебе. Всі морські судна з їхніми моряками були в тебе, щоб вести торгівлю з тобою.
- ¹⁰ Перські, лудські й путські люди були вояками у твоїм війську. Вони вішали щит і шолом у тебе, вони додавали тобі слави.
- ¹¹ Сини арвадські з військом стояли довкола на твоїх мурах, вартуючи на твоїх баштах. Вони вішали свої щити кругом по твоїх мурах і довершували твою красоту.
- ¹² Таршіш торгував з тобою з-за мнозства усякого твого добра. Тобі давали срібло, залізо, цинк і оливу за твої товари.
- ¹³ Яван, Тувал і Мешех торгували з тобою: вони міняли твій крам за людські душі й за мідний посуд.
- ¹⁴ Люди з Бет-Тогарми давали тобі коней та вершників і мулів за твої товари.
- ¹⁵ Сини деданські торгували з тобою; багато островів були твоїми покупцями; вони платили тобі слоновою кістю та ебаном.
- ¹⁶ Едом торгував з тобою з-за мнозства твоїх виробів. Вони давали за твої товари карбункул, порфіру, мережки, вісон, коралі й рубіни.
- ¹⁷ Юдея та Ізраїль-земля торгували з тобою. Вони давали за твій крам пшеницю з Мініту, віск, мед, олію і бальзам.
- ¹⁸ Дамаск торгував з тобою з-за мнозства твоїх виробів, з-за мнозства усякого твого добра. Він постачав тобі вино з Хелбону й вовну з Цахари.
- ¹⁹ Уедан і Яван з Узалу давали за твої товари залізні вироби, кассію й пахучу трощу.
- ²⁰ Дедан торгував з тобою сідловими коверцями до їзди верхи.
- ²¹ Арабія й усі князі кедарські вели торгівлю з тобою: вони взамін давали ягнят, баранів і козлів.

- ²² Шева і Раема торгували з тобою. Вони давали найкращі пахощі, всіляке дороге каміння й золото в обмін за твої товари.
- ²³ Харан, Канне й Еден, купці шеваські, Ашшур і Кілмад торгували з тобою.
- ²⁴ Вони торгували з тобою дорогими одежами, блакитно-пурпуровими гаптованими плащами, різнобарвними килимами, міцним плетеним мотуззям - на твоїх ринках.
- ²⁵ Таршішські кораблі розвозили твої товари. Ти збагатився й став славним серед моря.
- ²⁶ Твої гребці завели тебе на великі води, та східній вітер розбив тебе посеред моря.
- ²⁷ Твої багатства, твої товари й крам твій, твої моряки й твої керманичі, ті, що латають щілини в тебе, ті, що вимінюють твої товари, і всі вояки, що в тебе, і вся сила люду, що серед тебе, впадуть глибоко в море в день падіння твого.
- ²⁸ Від голосного крику керманичів твоїх здригнулись побережжя.
- ²⁹ І вийдуть із кораблів своїх усі гребці; моряки й усі морські керманичі стануть на суші.
- ³⁰ І заголосять над тобою й закричать гірко, порохом собі посиплять голову, у попелі будуть валятись.
- ³¹ Виголять собі лисину по тобі, одягнуться у волосяницю, і будуть плакати по тобі в душевнім смутку, у гіркій жалобі.
- ³² Вони затягнуть над тобою жалобну пісню, і заридують над тобою: Хто був такий славний, як Тир посеред моря?
- ³³ Коли твої товари розходились морями, ти насичувала багато народів. Великими достатками твоїми і товарами твоїми ти збагачувала царів землі.
- ³⁴ Тепер же ти розбита на морі, у водяних глибинах. Твої товари й увесь люд твій разом із тобою потонули.
- ³⁵ Всі мешканці островів сторопіли над тобою. Царі їхні від жаху затремтіли, обличчя у них змінилось.
- ³⁶ Купці чужих народів свищуть над тобою, бо ти страховищем зробилася, не встанеш уже повіки.»

РОЗДІЛ: 28

Надійшло до мене таке слово Господнє:

- ² «Сину чоловічий! Промов до тирського князя: Так говорить Господь Бог: За те, що твоє серце несеться вгору, і ти казав: я - бог! Я засів на божому престолі серед моря! - тоді як ти людина, а не Бог, - кладеш твій розум, немов розум Божий;
- ³ ось ти мудріший від Даниїла, ніякий мудрий тобі не дорівняє.
- ⁴ Твоєю мудрістю й розумом надбав собі багатства, і назбирав у скарбівнях твоїх золота й срібла.
- ⁵ Великою мудрістю твоєю і твоїм купецтвом намножив собі багатства, і твоє серце ними запишалося.
- ⁶ За те ось як говорить Господь Бог: Тому, що ти поклав твій розум, немов розум Божий,
- ⁷ я наведу на тебе чужоземців, щонайлютіших з-між народів. Вони добудуть мечі свої проти твоєї мудрости та чвані й опоганять твою вроду.
- ⁸ Вони зіпхнуть тебе в яму, і ти помреш смертю поляглих серед моря.
- ⁹ Чи й тоді скажеш перед твоїм душогубом: Я - бог? Та ж у руці твоїх убійників ти -

людина, а не Бог.

10 Ти смертю необрізанців помреш з руки чужинців, бо я сказав так, - слово Господнє.»

11 Надійшло до мене таке слово Господнє:

12 «Сину чоловічий! Заголоси жалобну пісню над тирським царем і промов до нього: Так говорить Господь Бог: Ти був зразком довершенности, мудрости повен красою досконалий.

13 Ти був у Едемі, у саді Божім. Усяке дороге каміння прикрашало твою одіж. Рубін, топаз, діамант, хрисоліт, онікс, берил, сапфір, карбункул, смарагд і золото були приготовані для тебе за днів, коли ти був сотворений.

14 Ти був херувимом, покровителем блискучим. Ти був на святій горі Божій, ходив серед вогнистого каміння.

15 Ти був зразковим у твоїх учинках від того часу, як тебе сотворено, аж покіль не постало беззаконня в тобі.

16 Через твоє розросле купецтво твоє нутро сповнилося беззаконням, і ти згрішив. І я прогнав тебе з Божої гори і погубив тебе, херувиме-покровителю, серед вогнистого каміння.

17 Високо неслоь твоє серце з-за краси твоєї. Через твою вроду ти втратив твою мудрість. І я на землю тебе кинув, видав тебе царям на видовисько.

18 Ти безліччю твоїх провин, безчесністю твого купецтва опоганив твої святині. Тоді я видобув вогонь з-посеред тебе, щоб тебе пожерти. Я обернув тебе в попіл на землі перед очима всіх, що дивилися на тебе.

19 Всі, що тебе знали між народами, вжахнуться над тобою. Ти бо страховищем зробився, і зникнеш по всі віки.»

20 Надійшло до мене таке слово Господнє:

21 «Сину чоловічий! Обернись обличчям проти Сидону і пророкуй проти нього,

22 і скажи: Так говорить Господь Бог: Ось я проти тебе, Сидоне! Я прославлюсь посеред тебе. І визнають, що я - Господь, - коли вчиню суд над тобою, явлю на тобі (у справедливості) мою святість.

23 Пошлю чуму на тебе й кров по твоїх вулицях. Попадають посеред тебе побиті мечем, що проти тебе буде з усіх боків лютувати, і зрозуміють, що я - Господь.

24 Не буде більше для дому Ізраїля ні колючої тернини, ні болючих будяків з усіх тих, що навкруги його зневажають. І зрозуміють, що я - Господь Бог.»

25 Так говорить Господь Бог: «Як я зберу дім Ізраїля з-між народів, де вони розсіяні, я в них явлю мою святість перед очима в народів. Вони житимуть на своїй землі, що я дав слугі моєму Яковові.

26 Вони сидітимуть на ній безпечно; будуть доми будувати й виноградники садити, і житимуть собі безпечно, бо я зроблю суд над усіма тими навкруги, що ними зневажають, і вони визнають, що я - Господь, Бог їхній.»

РОЗДІЛ: 29

Десятого року, десятого місяця, дванадцятого дня місяця надійшло до мене таке слово Господнє:

2 «Сину чоловічий! Обернись обличчям проти фараона, царя єгипетського, і пророкуй проти нього й проти всього Єгипту.

- ³ Промов і скажи: Так говорить Господь Бог: Ось я проти тебе, фараоне, царю єгипетський, великий крокодиле, що лежиш посеред твоїх рік та що мовляєш: Моя ріка! Я сотворив собі її!
- ⁴ Я устроюлю у щелепи тобі гаки. Поналіплюю до твоєї луски риб з твоїх рік та й витягну тебе із твоїх рік разом із рибами твоїх рік, що в тебе до луски прилипли.
- ⁵ Я викину тебе в пустиню, тебе й усю рибу твоїх рік. На чисте поле ти впадеш, не зберуть тебе й не поховать. Дикому звірю й птаству в небі дам тебе на їжу.
- ⁶ І зрозуміють усі мешканці Єгипту, що я, Господь, бо ти був домові Ізраїля опорою з трощі.
- ⁷ Коли вони хапалися за тебе, ти в їхніх руках трощився і роздирав їм усю руку. Коли ж на тебе опирались, ти переламлювався, і крижі в них трусились.
- ⁸ Тим то Господь Бог так говорить: Ось я наведу на тебе меч і вигублю з-посеред тебе людину й скотину.
- ⁹ Земля Єгипетська стане пустинею й безлюддям, і визнають, що я - Господь. За те, що ти казав: Моя - ріка, це я її сотворив!
- ¹⁰ За те ось я проти тебе й проти твоїх рік. Я зроблю Єгипетську землю безлюддям і пустинею від Мігдолу до Суене й до границі Кушу.
- ¹¹ Не буде переходити там нога ні людини, ні скотини. Ніхто не буде жити там 40 років.
- ¹² Я зроблю Єгипетську землю пустинею серед спустошених земель, і міста її будуть безлюдні серед збезлюднілих міст 40 років. Я порозкидаю єгиптян поміж народами й розвію їх по землях.»
- ¹³ Так бо говорить Господь Бог: «По сорока роках я позбираю єгиптян з-поміж народів, де вони будуть розсіяні.
- ¹⁴ Я зміню долю єгиптян і приведу їх у Патрос-край, у край, звідки вони походять. Вони там стануть невеликим царством.
- ¹⁵ Воно буде меншим, ніж інші царства, і не буде більше підноситись над народами. Зроблю його маленьким, щоб не панувало більше над народами.
- ¹⁶ Воно не буде більше надією для дому Ізраїля; воно нагадуватиме йому гріх, який він чинив, звертаючись до нього. І зрозуміють, що я - Господь.»
- ¹⁷ Двадцять сьомого року, першого місяця, першого дня місяця надійшло до мене таке слово Господнє:
- ¹⁸ «Сину чоловічий! Навуходоносор, цар вавилонський, завдав своєму війську тяжкої праці проти Тиру: кожна голова облісіла й кожне плече обдерте, та плати ні йому, ні його війську не було від Тиру за працю, що він завдав собі проти нього.
- ¹⁹ Тим то Господь Бог так говорить: Ось я даю Навуходоносорові, цареві вавилонському, Єгипетську землю, щоб він забрав її скарби, захопив те, що вона загарбала, і пограбував її цілковито. Це буде заплатаю для його війська.
- ²⁰ Як плату за роботу, що він завдав собі проти Тиру, даю йому Єгипетську землю, бо він працював на мене, -слово Господа Бога.
- ²¹ Того для я вирощу рога домові Ізраїля і розтулю тобі серед них уста, і зрозуміють, що я - Господь.»

Надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Сину чоловічий! Пророкуй і промов: Так говорить Господь Бог: Голосіть: Ой що за день!

³ Бо близько день Господній, день хмарний; час (суду) народів надходить.

⁴ Тоді прийде меч на Єгипет, страх упаде на Етіопію, як у Єгипті падатимуть побиті, як забиратимуть його скарби і як руйнуватимуть його підвалини.

⁵ Куш, Пут і Луд, і вся Арабія, і Кув, і сини землі, що в союзі з ними, поляжуть від меча.

⁶ Так говорить Господь: Упадуть підпори Єгипту і повалиться гординя його сили. Від Мігдолу до Суене падатимуть у ньому від меча, - слово Господа Бога.

⁷ Він опустіє серед спустошених земель, міста його стоятимуть серед зруйнованих міст.

⁸ Вони зрозуміють, що я - Господь, як я напушу на Єгипет вогонь, і всі його помічники будуть розбиті.

⁹ Того дня вийдуть від мене посланці на суднах, щоб налякати безпечних етіопіїв; і нападе на них великий страх у день Єгипту, що ось надходить.

¹⁰ Так говорить Господь Бог: Покладу край гомінкій єгипетській юрбі рукою Навуходоносора, царя вавилонського.

¹¹ Він і його люд, найлютіший з-між народів, будуть приведені спустошити землю. Вони добудуть свої мечі проти Єгипту й наповнять землю трупом.

¹² Я висушу ріки й віддам землю злісним у руки. Я спустошу землю з усім, що її сповнює, рукою чужоземців. Я - Господь, сказав це.

¹³ Так говорить Господь Бог: Я знищу бовванів, вигублю богів з Нофу. В землі Єгипетській не буде більше князя. Я наведу страх на Єгипетську землю,

¹⁴ спустошу Патрос, нашлю вогонь на Цоан і зроблю суд над Но.

¹⁵ Я виплю гнів мій на Сін, єгипетську твердиню, і вигублю гомінливу юрбу Но.

¹⁶ Пушу вогонь на Єгипет, Сін задрижить, Но дістане пролом, і його мури будуть повалені.

¹⁷ Молоді хлопці в Оні й у Півесеті поляжуть від меча, а жінки підуть у неволю.

¹⁸ У Тафнесі потемніє день, як я зломлю там єгипетське ярмо, і як настане край його гордій сили. Хмара вкриє його, а його дочки підуть у неволю.

¹⁹ Отак учиню суд над Єгиптом, і визнають, що я - Господь.»

²⁰ Одинадцятого року, першого місяця, сьомого дня місяця надійшло до мене таке слово Господнє:

²¹ «Сину чоловічий! Зламав я рам'я фараонові, цареві єгипетському, і ось воно, ще не перев'язане, щоб могло вилікуватись, не обвите, щоб повернулася сила вхопити меча.

²² Тим то Господь Бог так говорить: Ось я проти фараона, царя єгипетського. Я зламаю йому його рам'я, що ще здорове, і те зламане, і виб'ю меч з його руки.

²³ Я розпорошу єгиптян між народами й розвію їх по землях.

²⁴ Я скріплю руку царя вавилонського й дам йому в руку меч; руки ж фараонові поламаю, щоб він, поранений на смерть, стогнав перед ним тяжко.

²⁵ Я скріплю руки цареві вавилонському, а руки фараонові опадуть, і зрозуміють, що я - Господь, як дам у руки цареві вавилонському меч, щоб він витягнув його проти

Єгипетської землі.

²⁶ Я розпорошу єгиптян між народами й розвію їх по землях, і визнають, що я - Господь.»

РОЗДІЛ: 31

Одинадцятого року, першого дня третього місяця надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Сину чоловічий! Промов до фараона, царя єгипетського, і до його гомінкої юрби: На кого ти у величі твоїй схожий?

³ Ось він, мов кедр ливанський, з прекрасним гіллям, з рясним листом, високий на зріст; верховіття його сягало в хмари.

⁴ Води його ростили, глибінь його плекала, пускаючи ріки свої навколо місця, де він був посаджений, і посилаючи свої протоки до всіх дерев на полі.

⁵ Тому й вигнався він зростом понад усі дерева, що в полі; гілляк на ньому було сила, віття на ньому росло дедалі довше з-за достатку вод, і він розростався.

⁶ В його гіллі кублилося все птаство піднебесне, під його віттям усі польові звірі плодилися, а в його тіні жили всі народи сильні.

⁷ Він був прекрасний висотою, віттям своїм розлогим, бо корінь його був при великих водах.

⁸ Кедри в Божому саду не були йому рівня, і кипарисам до його гілляк було далеко, та й явори не досягали його віття. Ніяке дерево в Божому саду не могло рівнятися із ним красою.

⁹ Я прикрасив його премногим віттям. Йому завидували всі дерева едемські, що були в Божім саді.»

¹⁰ Тому ось як говорить Господь Бог: «За те, що він знявся своїм високим зростом і задер верховіття своє аж у хмари, і серце його запишалось височиною своєю,

¹¹ за те видав я його володареві народів. Він поступить з ним за його злобою і знищить його.

¹² Чужинці, найлютіші з-між народів, зрубують його й відкинуть. Віття його попадає по горах і по долинах; гілляки його, поламані, валятимуться по байраках країни. Усі народи землі вийдуть з його тіні й покинуть його.

¹³ На його поваленім стовбурі сидітиме все небесне птаство, а на його гілляках спочиватимуть усі польові звірі;

¹⁴ щоб ніякі дерева при воді не пишалися із свого високого зросту та щоб не задирали верховіть своїх у хмари, щоб ніякі добре зрошені водою дерева не спиналися зростом своїм угору: всіх бо їх призначено на смерть, у глибину підземну, разом із людськими синами, що сходять у яму.»

¹⁵ Так говорить Господь Бог: «Того дня, як він зійшов у Шеол, я збудив плач по ньому, замкнув над ним безодню, затримав її ріки, і води великі припинились. Я засмутив із-за нього Ливан, і всі польові дерева затужили по ньому.

¹⁶ Гуком його падіння стряс я народи, як зіпхнув його в Шеол разом із тими, що сходять у яму. Тоді утішились у глибині підземній усі дерева едемські, найдобріші та найкращі дерева ливанські, - усі щедро зрошені водою.

¹⁷ Разом з ним зійшли в Шеол до тих, що полягли від меча, також і ті з-між народів, що жили в його тіні, та й їхні потомки.

¹⁸ Котрому з дерев едемських був ти рівнею в славі та величі? Та, однак, тебе зіпхнуто разом з іншими едемськими деревами в глибину підземну, і лежиш ти серед необрізаних разом із тими, що полягли від меча. Ось такий фараон з усією його гомінкою юрбою», - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 32

Дванадцятого року, дванадцятого місяця, першого дня місяця надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Сину чоловічий! Заголоси жалобну пісню над фараоном, єгипетським царем. Промов до нього: Леве між народами! Ти був неначе крокодил у воді; кипів-бурлив у твоїх ріках, ногами каламутив воду, бовтав хвилі.

³ Так говорить Господь Бог: Я закину на тебе мою сіть посеред багатьох народів, і вони витягнуть тебе моїм неводом.

⁴ Я викину тебе на суху землю, кину тебе на чисте поле; я наведу на тебе усяке птаство піднебесне, і насичу тобою звірів усього краю.

⁵ Порозкидаю по горах м'ясо з тебе, яри наповню твоїм стервом.

⁶ Я зрошу землю твоїм спливом, твоєю кров'ю аж до гір, і байраки наповняться тобою.

⁷ А як ти згаснеш, я закрию небо і затемню зорі. Сонце я хмарою закрию, і місяць не буде світити своїм світлом.

⁸ Я затемню на небі всі світила з-за тебе, я наведу на землю пільму, -слово Господа Бога.

⁹ Я засмучу серце багатьох народів, як рознесу чутку про твоє нещастя між народами, по землях, яких ти не знаєш.

¹⁰ Я спантеличу тобою багато народів, царі їхні задрижать від страху з-за тебе, коли я замахнусь перед ними мечем. Вони тремтітимуть щохвилини, кожен за свою душу, в день твого падіння.

¹¹ Так бо говорить Господь Бог: Меч царя вавилонського прийде на тебе.

¹² Мечем вояків я покладу на землю твою гомінку юрбу. Усі вони - найлютіші з народів. Вони зламають гординю Єгипту, і населення його загине.

¹³ Я вигублю всю його скотину при великих водах. Нога людська не буде більш їх каламутити та й худоба не буде їх більше каламутити ногами.

¹⁴ Тоді дам спокій їхнім водам, і вчиню так, що їхні ріки тектимуть як олія (тихі), - слово Господа Бога.

¹⁵ Як зроблю Єгипет пусткою, і земля буде оголена з усього, чим була повна, як перебію усіх, що на ній живуть, тоді визнають, що я - Господь.

¹⁶ Така жалобна пісня, що її співатимуть сумно дочки народів. Вони співатимуть її над Єгиптом і над усім його населенням, співатимуть її жалібно, - слово Господа Бога.»

¹⁷ Дванадцятого року, першого місяця, п'ятнадцятого дня місяця надійшло до мене таке слово Господнє:

¹⁸ «Сину чоловічий! Заголоси по численному народові Єгипту! Скинь його, самого його і дочок могутніх народів, у глибину підземну разом із тими, що сходять у яму.

¹⁹ Кого ти перевищив красою? Зійди й лягай з необрізаними!

²⁰ Вони впадуть між побитими мечем. Меч дано, тягніть на смерть Єгипет з усім його

народом!

21 Наймогутніші вояки, з своїми помічниками, з середини Шеолу йому скажуть: Зійшли, лежать необрізані, посічені мечем.

22 Там Ашшур і вся його сила навколо його гробу; всіх їх повбивано, мечем побито.

23 Гроби їхні в самій глибині ями, і вся його сила навкруги його гробу; всіх їх повбивано, мечем побито, їх, що наганяли страх на землю живих.

24 Там Елам і увесь його люд навколо його гробу; всіх їх повбивано, мечем побито, їх, що необрізаними зійшли у глибини підземні, що наганяли страх на землю живих. Тепер вони несуть ганьбу на собі разом із тими, що зійшли в яму.

25 Серед побитих наготовлено ложе для нього разом з усім його людом, навколо його гробу. Всі вони необрізані, мечем побиті; вони наганяли страх на землю живих, от тепер і несуть ганьбу на собі разом із тими, що зійшли в яму. Їх покладено серед побитих.

26 Там Мешех і Тувал з усім своїм людом навколо його гробу. Всі вони необрізані, побиті мечем за те, що наганяли страх на землю живих.

27 Вони не лежать з вояками, що колись упали, що зійшли у Шеол у своїй бойовій зброї: мечі їхні покладено їм під голови, а їхні щити їм під кості, - бо страх перед цими вояками панував на землі живих.

28 Ти теж лежатимеш між необрізаними разом з побитими мечем.

29 Там Едом, царі його й усі його князі, що хоч і які відважні, складені .вкупі з побитими мечем. Вони лежать з необрізаними, разом із тими, що зійшли у яму.

30 Там усі князі півночі й усі сидоняни, що зійшли разом з побитими, хоч і який страх викликала їхня відвага. Тепер вони, необрізані, лежать разом із побитими мечем і несуть ганьбу на собі разом з тими, що зійшли в яму.

31 Побачить їх фараон і зрадіє усією тією юрбою гомінкою. Фараон і все його військо поляжуть від меча, - слово Господа Бога.

32 Бо він наганяв страх на землю живих. За те ж він і лежить серед необрізаних, укупі з побитими мечем, фараон з усім своїм військом», - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 33

Надійшло до мене таке слово Господнє:

2 «Сину чоловічий! Промов до твоїх земляків і скажи їм: Коли я пошлю меч на якусь землю, а люди тієї землі візьмуть із-між себе чоловіка та й поставлять його за вартового в себе,

3 і він побачить меч, що йде на землю, та й затрубить у трубу й остереже людей,

4 і коли хтось почує звук труби, але не зважатиме на нього, і меч надійде і його захопить, - то кров його упаде на його голову.

5 Він чув звук труби, але не зважав на нього: кров його буде на ньому. Той же, хто зважав, урятував життя своє.

6 Коли ж вартовий побачить меч і не затрубить у трубу, і люди не будуть остережені, і прийде меч та й забере в когось із них життя, то той умре за свою провину, але (відповідальності за) кров його я буду вимагати з руки вартового.

7 Отже, й тебе, сину чоловічий, поставив я вартовим над домом Ізраїля, щоб ти, як почувеш з моїх уст слово, остеріг їх від мене.

8 Коли я скажу безбожникові: Безбожнику, ти вмиреш! - і ти не скажеш нічого, щоб

відвернути безбожника від його поведінки, то він, безбожник, умре за свою провину, але (відповіді за) кров його я буду вимагати від тебе.

⁹ Коли ж ти остеріг безбожника, щоб він відвернувся від своєї поведінки, і він від неї не відвернувся, то він умре за свою провину, а ти врятував свою душу.

¹⁰ Ти ж, сину чоловічий, скажи домові Ізраїля: Ви все говорите: Проступки наші і гріхи наші тяжать над нами, і ми через них гинемо. Як нам жити?

¹¹ Скажи їм: Клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - я не бажаю смерти грішника; бажаю, щоб він відвернувся від своєї поведінки і жив. Відверніться, відверніться від вашої лихої поведінки! Чому б вам умирати, доме Ізраїля?

¹² Ти ж, сину чоловічий, промов до твоїх земляків: Праведність праведного не врятує його, коли він провиниться, і безбожність безбожного не пошкодить йому, коли він навернеться від своєї безбожності. Праведник, коли згрішить, не зможе залишитися живим за свою праведність.

¹³ Коли я скажу праведникові: Ти будеш жити, - а він, поклавшись на свою праведність, заходитьсь чинити зло, то йому не згадаються усі його праведні учинки, і він помре за зло, яке чинив.

¹⁴ А коли я скажу безбожникові: Ти мусиш умерти! - він же навернеться від своїх гріхів і почне чинити суд і справедливість,

¹⁵ зверне заставу, віддасть награване, ходитиме в законах, що ведуть до життя, зла більше не буде чинити, - то він напевне не вмере, - він житиме.

¹⁶ Ні одного гріха, які вчинив, йому не згадають більше: він почав творити суд і справедливість, і буде жити.

¹⁷ А твої земляки говорять: Не по правді чинить Господь, - тим часом як самі вони чинять не по правді.

¹⁸ Коли праведник відвернеться від своєї праведности й заходитьсь чинити зло, він за те вмере.

¹⁹ А коли безбожник навернеться від своїх гріхів і стане чинити суд і справедливість, то він за те буде жити.

²⁰ А ви говорите: Не по правді чинить Господь! Я судитиму вас, доме Ізраїля, кожного за його вчинками.»

²¹ Дванадцятого року, п'ятого дня десятого місяця нашого вислання, прибув до мене один утікач із Єрусалиму і звістив: Узято місто!

²² Та ще ввечорі напередодні перед приходом утікача найшла була на мене рука Господня, розтуливши мені уста саме, як той уранці прибув був до мене. Уста мої розтулились, і я не був більше німим.

²³ І надійшло до мене таке слово Господнє:

²⁴ «Сину чоловічий! Мешканці тих руїн на Ізраїльській землі мовлять ось яке: Авраам був один і одержав цю землю в посілість, а нас багато: тож нам належиться земля в посілість.

²⁵ Отже, скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ви їсте з кров'ю, підводите очі ваші на бовванів і проливаєте кров, - та й хочете одержати в посілість землю?

²⁶ Ви спираєтесь на ваші мечі, коїте гидоти, знечещуєте один у одного жінок, - та й хочете одержати в посілість землю?

²⁷ Ось як маєш їм сказати: Так говорить Господь Бог: Клянусь, як от живу я! Ті, що живуть у руїнах, поляжуть від меча; тих, що на полі, віддам на здобич звірю; а ті, що по твердинях та печерах, помруть від чуми,

²⁸ Я зроблю країну безлюдною пустинею, і прийде кінець її гордїй могутності. Гори

Ізраїля лежатимуть пустинею, ніхто не буде більше ними проходити.

²⁹ І визнають, що я - Господь, як зроблю країну безлюдною пустинею, за всі їхні гидоти, що вони коїли.

³⁰ Щождо тебе, сину чоловічий, то ось твої земляки розмовляють про тебе попід мурами та в дверях коло домів у себе; один до одного, і брат до брата кажуть: Ходім, послухаймо, яке слово вийшло від Господа!

³¹ І вони приходять до тебе гуртом і сідають перед тобою - люд мій! - і слухають твої слова, але не виконують їх. Брехня в них на устах, серце їх уганяє за наживою.

³² І ось ти в них, мов співак забавний, що має гарний голос ще й на струнах доладу перебирає. Вони слухають твоє слово, але не виконують його.

³³ А як воно справдиться, -ба воно вже й справджується, - тоді зрозуміють, що між ними був пророк.»

РОЗДІЛ: 34

Надійшло до мене таке слово Господнє:

² «Сину чоловічий! Пророкуй проти пастирів Ізраїля, пророкуй і скажи пастирям: Так говорить Господь Бог: Горе пастирям Ізраїля, що пасуть самих себе! Чи ж не вівці пастирям пасти?

³ Ви пили молоко, одягались у вовну, різали, що було гладке, овець же не пасли.

⁴ Слабих овець ви не підсилювали, недужих не гоїли; ранених не перев'язували, розбіглих не завертали, загублених не шукали. Ви правили ними жорстоко й насильно.

⁵ І розсипались вони без пастуха та й стали здобиччю усіх польових звірів. Вони розсипались.

⁶ Блукають мої вівці по всіх горах та по всіх горбах високих; по всій країні розсипались мої вівці; ніхто за них не питає, ніхто їх не шукає.

⁷ Тому слухайте, пастухи, слово Господнє:

⁸ Клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - за те, що овець моїх віддано на розграбування, за те, що вони стали здобиччю польових звірів, - бо пастуха не було, - за те, що пастухи мої не дбали про моє стадо, бо мої пастухи пасли самих себе, овець же моїх не пасли,

⁹ за те, пастухи, слухайте слово Господнє!

¹⁰ Так говорить Господь Бог: Ось я проти пастухів. Я заберу моїх овець із їхніх рук і не дам їм більше пасти мої вівці. Вони не будуть більше пасти самих себе. Я вирву в них із рота мої вівці, і не будуть більше вони їм їжею.

¹¹ Так бо говорить Господь Бог: Сам, сам я буду дбати за моїх овець і буду їх доглядати.

¹² Як пастух наглядає за своїм стадом, стоячи серед овець, що були порозбігалися, так наглядатиму і я за моїми вівцями. Я приведу їх назад з усіх тих місць, куди вони хмарного дня під темряву були порозбігалися.

¹³ Я виведу їх з-між народів, і позбираю їх із чужих країн, і приведу їх у їхню землю. Я буду пасти їх по горах ізраїльських, коло потоків і по всіх заселених місцях країни.

¹⁴ Я буду пасти їх по гарних пасовиськах, випаси їх будуть на високих горах ізраїльських. Там вони будуть відпочивати на гарному випасі й пастись на тучному пасовиську, на горах ізраїльських.

- 15** Сам я пастиму мої вівці, сам поведу їх на спочинок, - слово Господа Бога.
- 16** Котре запропастилось, я відшукаю, котре відлучилось, заверну; поранене перев'яжу, недуже підсилю, що жирне й буйне - збережу. Я буду їх пасти по правді.
- 17** Вас же, мої вівці, - так говорить Господь Бог, - буду судити між вівцею та вівцею, між бараном та козлом.
- 18** Чи ж то для вас не досить пастися на доброму пасовиську, що ви ще й те, що зостається від вашого пасовиська, топчете ногами? Чи то ж для вас не досить пити чисту воду, що ви решту її каламутите ногами,
- 19** так, що мої вівці мусять пастись на витолоченому вашими ногами пасовиську та й пити скаламучену вашими ногами воду?
- 20** Тому ось що говорить Господь Бог: Оце я буду судити між гладкою та худою вівцею.
- 21** Тому, що ви всіх слабких овець штовхаєте то боком, то плечем, і колете рогами, аж покіль не повиганяєте їх геть надвір,
- 22** то я допоможу моїм вівцям, щоб їх не грабували більше. Я буду судити між вівцею та вівцею.
- 23** Я поставлю над ними єдиного пастиря, що пастиме їх, слугу мого Давида. Він буде їх пасти, він буде пастирем над ними.
- 24** І я, Господь, буду їх Богом, слуга ж мій Давид буде серед них князем. Я, Господь, сказав це.
- 25** Я зроблю з ними союз миру й вижену з країни хижих звірів, так що вони житимуть безпечно в степу і спатимуть по лісах.
- 26** Я дам їм, і тим, що навкруги моєї гори, благословення, і пошлю дощ у свій час, і це будуть дощі благословення.
- 27** Польове дерево родитиме свій плід, і земля даватиме врожай свій, і вони будуть безпечні на своїй землі, і зрозуміють, що я - Господь, як я ламаю занози в їхньому ярмі та вирятую їх з руки тих, що їх поневолили.
- 28** Не будуть вони більше здобиччю народів, і звірі в країні не будуть їх пожирати. Вони житимуть безпечно, і ніхто не буде їх лякати.
- 29** Я вирощу в них буйну рослинність, ніхто не буде більше гинути з голоду на землі, і вони не зазнаватимуть більше зневаги від народів.
- 30** Вони зрозуміють, що я, Господь, - Бог їхній, що я з ними, а вони, дім Ізраїля - мій народ, - слово Господа Бога.
- 31** Ви - мої вівці, вівці мого пасовиська, а я - Бог ваш», - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 35

Надійшло до мене таке слово Господнє:

- 2** «Сину чоловічий! Обернись лицем проти Сеїр-гори та й пророкуй проти неї,
- 3** і скажи їй: Так говорить Господь Бог: Ось я проти тебе, Сеїр-горо! Я простягну мою руку проти тебе й зроблю тебе безлюдною пустинею.
- 4** Міста твої оберну в руїну, і сама ти станеш пустинею, і визнаєш, що я - Господь.
- 5** За те, що ти плекала віковічну ворожнечу проти Ізраїля й оддавала дітей Ізраїля на меч під час їхнього лихоліття, за часу останньої провини.
- 6** За те - клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - оддам тебе на кров, і кров буде вганяти за тобою. Тому, що ти згрішила, проливавши кров, то й кров буде

вганяти за тобою.

⁷ Я зроблю Сеїр-гору безлюдною пустинею і вигублю на ній того, хто йде, і того, хто повертається.

⁸ Я сповню її гори трупом. По твоїх горбах, по твоїх долинах та по твоїх байраках падатимуть побиті мечем.

⁹ Пусткою вічною вчиню тебе, і міста твої не будуть більше заселені, і ви визнаєте, що я - Господь.

¹⁰ За те, що ти говорила: Обидва оті народи та обидві оті землі будуть моїми, я їх посяду, дарма що там був Господь, -

¹¹ за те - клянусь, як от живу я, - слово Господа Бога, - я сподію з тобою згідно з твоєю люттю та твоїм завзяттям, з якими ти поводитися з ними у твоїй ненависті. Я дам себе тобі знати, як буду судити тебе.

¹² Ти визнаєш, що я - Господь. Я чув усю твою зневагу що ти виповіла проти ізраїльських гір, приговорювавши: Пустинею лежать вони! Нам дано їх на здобич!

¹³ Ви розпустили на мене рот, помножили на мене ваші зухвалі слова. Я чув усе те.

¹⁴ Так говорить Господь Бог: На радість усій землі вчиню тебе пустинею.

¹⁵ За те, що ти раділа, як насліддя дому Ізраїля запустіло, так само я зроблю з тобою: пустинею ти станеш, Сеїр-горо, та й увесь Едом, і зрозуміють, що я - Господь.»аїлевого дому через те, що опустошило воно, так зроблю Я й тобі. Спустошенням станеш, горо Сеїре, та весь Едом, увесь він, і пізнають вони, що Я Господь!

РОЗДІЛ: 36

«Ти ж, сину чоловічий, пророкуй про ізраїльські гори і скажи: Ізраїльські гори, слухайте слово Господнє!

² Так говорить Господь Бог: Тому, що ворог говорить про вас: Ага! - вічні висоти попались нам у власність! -

³ тому ти пророкуй і скажи: Так говорить Господь Бог: Тому, власне тому, що вас спустошено й що на вас зазіхають з усіх боків, так що ви стали власністю інших народів, і що ви потрапили на язик злим людям, які вводять вас у неславу,

⁴ тому, гори ізраїльські, слухайте слово Господа Бога: Так говорить Господь Бог до гір і до горбів, і до байраків, і до долин, до опустілих руїн та й до покинутих міст, що стали здобиччю й посміховищем для народів навкруги.

⁵ Тому, ось як говорить Господь Бог: У вогні моїх ревностів я говорив проти інших народів і проти всього Едому, що зо злою радістю в серці й презирством у душі присвоїли собі у власність мою землю, щоб володіти нею та грабувати її.

⁶ Тим же то пророкуй про Ізраїльську землю й говори до гір та горбів, до байраків та до долин: Так говорить Господь Бог: Ось я говорив у моїх ревностях і в моїм гніві, бо ви зазнали наругу від народів.

⁷ Тому Господь Бог так говорить: Я піднімаю руку й присягаюся, що сором народів навкруги вас упаде на голову їх уце самих.

⁸ Ви ж, ізраїльські гори, розпустите ваші гілляки і даватимете ва'-цгі плоди моєму народові Ізраїлеві, бо він незабаром повернеться.

⁹ Ось бо я прийду до вас, обернусь до вас, і вас будуть обробляти й засівати.

¹⁰ Я намножу на вас (на горах) людей з усього дому Ізраїля; міста будуть залюднені й

руїни будуть наново відбудовані.

11 Я намножу на вас людей і скотини; вони будуть множитись і плодитись. Я заселю вас, як це було раніше; зроблю більше добра вам, ніж то було колись, так що ви зрозумієте, що я - Господь.

12 Я зроблю так, що по вас будуть ходити люди, мій народ Ізраїль; ви будете їхньою власністю та їхнім насліддям, і ви не позбавитесь ніколи більш їхніх дітей.

13 Так говорить Господь Бог: За те, що про тебе говорять: Ти пожираєш людей, ти позбавляєш твій народ дітей, -

14 за те не будеш більше пожирати людей і не будеш більше позбавляти твій народ дітей, - слово Господа Бога.

15 Ти не будеш більше зазнавати наруги від народів, ганьби людей не будеш більше нести, і не позбавлятимеш народу твого дітей, - слово Господа Бога.»

16 Надійшло до мене таке слово Господнє:

17 «Сину чоловічий! Як Дім Ізраїля жив у своїй землі, він її опоганив своїми вчинками й своїми Діяннями; як жіноча нечисть, були їхні вчинки передо мною.

18 Тоді я вилив на них мій гнів за кров, що проливали на землі, та за те, що поганили її своїми бовванами.

19 Я їх Горозсівав між народи, вони були Розвіяні по землях. Я їх судив згідно з їхньою поведінкою і згідно з їхніми вчинками.

20 Отак поприходили вони до народів, і там, куди вони прибули, знеславили моє святе ім'я, бо про них говорили: Це народ Господній, і мусів вийти геть з його землі!

21 Але я заступився за моє святе ім'я, що його вони, дім Ізраїля, знеславили між народами, куди прийшли.

22 Тож скажи домові Ізраїля: Так говорить Господь Бог: Не заради вас я це чиню, доме Ізраїля, а задля мого святого імени, що ви осквернили між народами, куди прийшли.

23 Я освячу моє велике ім'я, знеславлене між народами, що посеред них ви його знеславили; і зрозуміють народи, що я - Господь, - слово Господа Бога, - як явлю себе, з огляду на вас, святим перед їхніми очима.

24 Я заберу вас з-між народів; я позбираю вас з усіх земель і приведу вас у вашу країну.

25 Я окроплю вас чистою водою, і ви очиститесь; я вас очищу від усіх ваших гидот і від усіх ваших кумирів.

26 Я дам вам нове серце, і новий дух вкладу в ваше нутро. Я вийму кам'яне серце з вашого тіла й дам вам серце тілесне.

27 Я вкладу в ваше нутро дух мій і вчиню так, що ви будете ходити в моїх заповідях та берегти й виконувати мої установи.

28 Ви житимете в країні, що я дав батькам вашим, і будете моїм народом, а я буду вашим Богом.

29 Я врятую вас від усіх ваших гидот; прикличу урожай і намножу його; не дам, щоб ви терпіли голод.

30 Намножу вам плодів на деревах й урожай на полях, щоб вам уже не доводилось зазнавати з-за голоду наруги від народів.

31 Тоді згадаєте про ваші лихі вчинки та про ваші недобрі діяння і гидуватимете самі собою за ваші гріхи та за гидоти ваші.

32 Та не задля вас зроблю це, - слово Господа Бога, - затямте собі добре!

Стидайтесь і червонійте за ваші вчинки, доме Ізраїля!

33 Так говорить Господь Бог: Того дня, як очищу вас від усіх ваших гріхів, як позалюдню міста і як знову будуть відбудовані руїни,

34 спустошена земля, що лежала опустілою перед очима кожного перехожого, буде знову оброблена.

35 І тоді будуть говорити: Та земля, що недавно була опустілою, зробилась, немов сад едемський, і міста, що були в руїнах, збезлюднілі та порозвалювані, знову стали заселеними твердинями.

36 Тоді народи, що навкруги вас зостануться, зрозуміють, що то я, - Господь, відбудував розвалене й знову засадив спустошене. Я - Господь сказав, і я зроблю те.

37 Так говорить Господь Бог: Ось у чім іще я дозволю себе умолити домові Ізраїля, щоб я зробив їм: я намножу його людьми, як отару овечу.

38 Зруйновані міста будуть так переповнені людськими стадами, як Єрусалим жертвними вівцями під час урочистих свят, і вони зрозуміють, що я - Господь.»

РОЗДІЛ: 37

Рука Господня була на мені, і вивів мене Господь у дусі й поклав мене серед долини; долина ж та була повна костей.

2 Обвів він мене навкруги них, і ось було їх дуже багато по долині, і всі вони були пресухі.

3 І промовив до мене: «Сину чоловічий! Чи оживуть ці кісті?» Я відповів: «Господи Боже, ти знаєш.»

4 Тоді сказав до мене: «Проречи над цими кістками й скажи до них: Ви, сухі кістки, слухайте слово Господнє!

5 Так говорить Господь Бог до цих костей: Ось я введу в вас дух, і ви знов оживете.

6 Я обкладу вас жилами, ви поростете тілом, я вкрию вас шкірою, владу в вас дух, і знову оживете, і зрозумієте, що я - Господь.»

7 Я прорік, як мені було наказано; і як я пророкував, виник шум, і ось настав рух, і кістка до кістки стала наближатись.

8 Глянув я - як ось на них жили, і поросли вони тілом, а зверху вкрила їх шкіра, та не було в них духу.

9 І він сказав до мене: «Проречи до духу, проречи, сину чоловічий, і скажи до духу: Так говорить Господь Бог: Із чотирьох вітрів прийди духу, та й подихни на оцих повбиваних, щоб вони ожили.»

10 І д прорік, як він заповів мені; і ввійшов до них дух, і вони ожили та повставали на ноги - сила-силенна люду.

11 Тоді він сказав до мене: «Сину чоловічий! Оті кісті - це все дім Ізраїля. Вони кажуть: Кісті наші висхли, надія наша пропала, прийшов кінець нам!

12 Тому пророкуй і скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось я відчиню гроби ваші, і виведу вас, мій народе, з гробів ваших, і приведу вас назад в Ізраїльську землю.

13 І зрозумієте, що я - Господь, як відчиню ваші гроби та й виведу вас, мій народе, з гробів ваших,

14 і дам вам дух мій, і ви знову оживете, і я розміщу вас на землі вашій, і зрозумієте, що я - Господь; я сказав і зроблю це» - слово Господнє.

15 Надійшло до мене таке слово Господнє:

16 «Ти ж, сину чоловічий, візьми одну палицю й напиши на ній: Юді та синам Ізраїля, що з ним у союзі. Потім візьми другу палицю й напиши на ній: Йосифові й усьому дому Ізраїля, що з ним у союзі.

17 Пристав одну до одної, щоб вони стали однією палицею, щоб вони в твоїй руці були одне.

18 І як питатимуть тебе твої земляки: Чи не з'ясуєш нам, що це має значити? -

19 то ти скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось я візьму палицю Йосифа, що в руці Ефраїма й колін Ізраїля, що з ним у союзі, і прикладу їх до палиці Юди і зроблю їх однією палицею: вони будуть у моїй руці одне.

20 Так палиці, на яких напишеш, будуть у твоїй руці перед очима в них.

21 Тоді їм скажеш: Так говорить Господь Бог: Ось я заберу синів Ізраїля з-поміж народів, між якими розійшлись, і позбираю їх звідусіль, і приведу їх у їхню землю.

22 Я зроблю з них один народ на моїй землі, на горах ізраїльських, і один цар буде над усіма ними царювати; вони не будуть більше двома народами, і не будуть більш розділені на два царства.

23 Вони не будуть більш себе сквернити бовванами своїми, гидотами своїми, і всіма гріхами своїми. Я їх вирятую від усіх їхніх відступств, якими вони грішили, і очищу їх і вони будуть моїм народом, а я - їхнім Богом.

24 Слуга мій Давид буде царем над ними, і пастир один буде над усіма ними. Вони в заповідях моїх будуть ходити, і мої установи будуть берегти й їх виконувати.

25 Вони житимуть у країні, що я дав слuzі моєму Яковові, де жили їхні батьки, там будуть жити вони та їхні діти й діти дітей їх, а слуга мій Давид буде князем над ними повіки.

26 Я зроблю з ними союз миру; це буде союз вічний з ними. Я їх намножу й поставлю мою святиню серед них навіки.

27 Житло моє буде посеред них, і буду я їхнім Богом, а вони будуть моїм народом.

28 І визнають народи, що я, Господь, освячую Ізраїля, як моя святиня буде серед них повіки.»

РОЗДІЛ: 38

Надійшло до мене таке слово Господнє:

2 «Сину чоловічий! Обернись лицем проти Гога в Магог-землі, проти верховного князя мешехського й тувальського, і пророкуй проти нього;

3 і скажи: Так говорить Господь Бог: Ось я проти тебе, Гогу, верховний князю мешехський і тувальський!

4 Я заверну тебе, вкладу у щелепи твої кільця і виведу тебе вкупі з усім твоїм військом, із кіньми, з вершниками, всіх у повній зброї, велике множество, з великими й малими щитами, всіх озброєних мечами.

5 Персія, Куш, і Пут з ними, всі з щитами і в шоломах.

6 Гомер і вся його ватага, Бет-Тогарма на крайній півночі й уся її ватага, сила народів з тобою.

7 Готуйся, ладнайся - ти й усі твої ватаги, що згромадились до тебе, - і будеш мені до послуг.

8 По довгому часі одержиш наказ. На останку років виступиш проти краю, що врятувався від меча, зібраного з багатьох народів, по горах ізраїльських, що довгий

час були пустинні; народу, що був виведений з-між інших народів, і всі вони живуть безпечно.

⁹ Ти здіймешся, мов хуртовина, налетиш хмарою, окриєш землю, ти й усі твої ватаги, і сила народів з тобою.

¹⁰ Так говорить Господь Бог: Того часу придуть думки тобі на серце, і ти задумаєш лиху річ.

¹¹ І скажеш собі: Рушу я проти відкритого краю, нападу на безжурних людей, що живуть безпечно: усі вони живуть собі без мурів, нема в них ні засувів, ні дверей.

¹² (Рушу), щоб грабувати та брати здобич, щоб накласти руку на знову заселені руїни і на люд зібраний з-між народів, що живе зо скотарства й торгівлі, що живе посеред землі.

¹³ Шева й Дедан, і крамарі таршішські з усіма їхніми левами скажуть тобі: Чи це прийшов ти, щоб грабувати? Чи назбирав війська, щоб брати здобич, щоб нагарбати золота й срібла, щоб зайняти скотину та інше добро, захопити якнайбільше здобичі?

¹⁴ Тому пророкуй, сину чоловічий, і скажи до Гога: Так говорить Господь Бог: Чи ж воно не правда, що того часу, як мій народ Ізраїль житиме безжурно, ти рушиш у дорогу?

¹⁵ Ти вирушиш з місця, де перебуваєш, із крайньої півночі, ти й сила народів з тобою, усі на конях, величезна ватага та безліч війська.

¹⁶ Ти рушиш проти мого народу Ізраїля, мов хмара, щоб окрити землю, - це станеться за останніх часів, - і я приведу тебе на мою землю, щоб народи знали мене, як явлю мою святість на тобі, Гогу, перед їхніми очима.

¹⁷ Так говорить Господь Бог: Це -ти, це про тебе я говорив за днів днедавніх, через слуг моїх, пророків Ізраїля, які за тих часів пророкували, - що приведу тебе на них.

¹⁸ Того часу, як наступить Гог на Ізраїльську землю, - слово Господа Бога, - запалає гнів мого обурення.

¹⁹ У ревнощах моїх, у моїм палаючій обуренні сказав я: Того часу, клянуся, настане велике потрясіння в землі Ізраїльській.

²⁰ Передо мною затремтять риби в морі, небесне птаство, польові звірі, й усе, що повзає по землі, і всі люди, що на землі. Поваляться гори, розваляться кручі й розпадуться мури по землі.

²¹ Тоді я прикличу проти нього всі страхіття, - слово Господа Бога. Меч кожного обернеться на його брата.

²² Я вчиню мій суд над ним чумою та кров'ю; я виллю на нього, на його ватаги та на силу народів, що з ним, потопну зливу, кам'яний град, вогонь та сірку.

²³ Я покажу мою велич і мою святість, і дам себе впізнати в очах численних народів, і зрозуміють, що я - Господь.»

РОЗДІЛ: 39

«Ти ж, сину чоловічий, пророкуй проти Гога й скажи: Так говорить Господь Бог: Ось я проти тебе, Гогу, верховний князю мешехський і тувальський.

² Я заверну тебе й поведу тебе, і виведу тебе з крайньої півночі, і приведу тебе на ізраїльські гори.

³ Я зламаю лук у лівій руці в тебе, і виб'ю стріли з правої руки в тебе.

⁴ Ти упадеш на горах ізраїльських, ти й усі твої ватаги, з народами, що з тобою. Я

віддам тебе на здобич хижому птахові, усякому пернатому та польовому звірю.

5 В чистому полі поляжеш, бо я сказав - слово Господа Бога.

6 Я пошлю вогонь на Магога і на безжурних мешканців островів, і вони визнають, що я - Господь.

7 Я явлю моє святе ім'я серед мого народу Ізраїля, і не дам більше неславити моє святе ім'я, і визнають народи, що я - Господь, святий в Ізраїлі.

8 Ось це буде і станеться, - слово Господа Бога; ось той день, що я казав про нього.

9 Тоді мешканці міст ізраїльських вийдуть і сплять зброю, малі й великі щити, луки й стріли, булави і списи: на сім років матимуть чим палити,

10 Не будуть носити дров з поля, ні рубати по лісах, а палитимуть саму тільки зброю. Вони будуть грабувати своїх грабіжників і обдирати своїх обдирачів -слово Господа Бога.

11 Того часу я призначу Гогові славне місце на гробовище в Ізраїлі, в Аварім-долині, на схід від моря; вона перетинає дорогу перехожим. Там поховають Гога та всю його гомінку юрбу, і прозвуть її Долиною гомінкої юрби Гога.

12 Дім Ізраїля ховатиме їх сім місяців, щоб очистити землю.

13 Усі люди країни ховатимуть їх і матимуть то за честь того дня, коли я прославлю себе, - слово Господа Бога.

14 І настановлять людей, щоб увесь час кружляли по країні та за допомогою перехожих ховали тих, що zostалися на поверхні земній, щоб її очистити. Як минуть сім місяців, почнуть розшукувати.

15 Вони будуть проходити по країні, і як хто з них побачить людську кістку, то поставить при ній знак, аж поки погребники не поховають її в Долині гомінкої юрби Гога.

16 Назва міста теж буде Гамона. Отак очистять землю.

17 Ти ж, сину чоловічий, - так говорить Господь Бог, - скажи усьому птаству пернатому й усім польовим звірям: Збирайтесь, приходьте, сходьтеся звідусіль на мою жертву, що я для вас заріжу, на велику жертву по горах ізраїльських, і їжте м'ясо й пийте кров.

18 М'ясо войовників будете їсти і кров князів землі будете пити - баранів, ягнят, козлів, бичків, усіх годованих у Башані.

19 Ви їстимете сить до наситу, і питимете кров до сп'яніння з моєї жертви, що я для вас заріжу.

20 Ви наїстесь досита за моїм столом кіньми і вершниками, войовниками та всякими вояками, слово Господа Бога.

21 Так я об'явлю мою славу між народами, й усі народи побачать суд мій, що я вчиню, і мою руку, що на них накладу.

22 З того часу й надалі дім Ізраїля зрозуміє, що я - Господь.

23 І народи визнають, що то за свої гріхи дім Ізраїля пішов на вигнання; за те, що віроломиили зо мною, я сховав моє лице від них і видав їх у руки ворогам їхнім, і вони всі полягли від меча.

24 За їхні нечистоти та за їхні вчинки я повівся так із ними і сховав моє лице від них.

25 Тому ось як говорить Господь Бог: Тепер я оберну на краще долю Якова, я змилосерджуся над усім домом Ізраїля й постою ревно за моїм святим ім'ям.

26 Вони забудуть свою ганьбу й усі свої віроломства, що віроломиили зо мною, коли знов заживуть безпечно на своїй землі, і ніхто їх не буде турбувати.

- ²⁷ Як я приведу назад їх з-поміж народів і зберу їх із земель ворогів їхніх, я появлю на них мою святість перед очима багатьох народів.
- ²⁸ Вони визнають, що я - Господь, Бог їхній, коли, виславши їх на вигнання поміж народи, я знов їх позбираю на їхню землю; нікого з них там більше не zostавлю.
- ²⁹ Не буду більше від них ховати лице моє, бо виллю дух мій на дім Ізраїля», - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 40

На двадцять п'ятому році нашої неволі, на початку року, в десятий день місяця, в чотирнадцятому році по зруйнуванні міста, того самого дня, лягла на мене рука Господня, і Господь привів мене

² у Божих видіннях в Ізраїльську землю й поставив мене на дуже високій горі. На горі ж: тій, з півдня, було щось наче міська будівля міста.

³ Привів він мене туди - аж ось там чоловік із виду, наче мідь. В руці в нього був льняний шнур і тичка до міряння, а стояв він коло воріт.

⁴ І промовив той чоловік до мене: «Сину чоловічий! Дивись добре й слухай твоїми вухами, й уважай пильно на все, що я тобі покажу, бо на те й приведено тебе сюди, щоб тобі це показати. Звісти домові Ізраїля все, що побачиш.»

⁵ І ось - зовнішній мур оточував храм зо всіх боків. В руці ж у чоловіка була тичка до міряння, шість ліктів, а кожний лікоть був як звичайний лікоть і долоня. Він зміряв ширину будівлі: одна тичка; висоту: одна тичка.

⁶ Тоді пішов до воріт, що лицем були на схід, зійшов по сходах і зміряв поріг у брамі: одна тичка завширшки;

⁷ і комору: одна тичка завдовжки й одна тичка завширшки; а між брамами 5 ліктів; поріг же у брамі коло сіней брами зсередини: одна тичка.

⁸ Зміряв і сіни в брамі: одна тичка,

⁹ стовпи їхні: 2 лікті; сіни в брамі були всередині.

¹⁰ Комор же в східній брамі було 3 по одному боці й 3 по другому боці; всі 3 були однієї міри. Так само й стовпи з обидвох боків були однієї міри.

¹¹ Далі зміряв ширину входу в брамі: 10 ліктів; а довжина брами: 13 ліктів.

¹² Перед коморами були бильця, 1 лікоть завширшки по однім боці й 1 лікоть по другім боці. Самі ж комори були 6 ліктів по однім і 6 ліктів по другім боці.

¹³ Потім зміряв браму від даху однієї комори до даху другої: 25 ліктів ширини від одного отвору до другого.

¹⁴ Зміряв сіни: 20 ліктів; навкруги брами був двір зо всіх боків.

¹⁵ Від переднього боку вхідної брами до переднього боку сіней ізсередини: 50 ліктів.

¹⁶ На коморах і на їхніх стовпах були вікна з ґратами досередини, в воротях навкруги. Так само й у сінях були навкруги вікна досередини, а на стовпах були пальми.

¹⁷ Тоді привів мене на зовнішній двір, а там були кімнати й цегляний поміст навколо двору; 30 кімнат на тім помості.

¹⁸ Поміст був по боках брами, відповідно до довжини брами; це був нижній поміст.

¹⁹ Він зміряв ширину двору від нижньої брами усередині до внутрішньої брами зовні: 100 ліктів на схід і на північ.

²⁰ Щодо брами, зверненої на північ, до зовнішнього двору, то він зміряв її довжину й ширину.

- ²¹ Світлиці при них, 3 по однім боці й 3 по другім боці, стовпи й сіни були тієї ж міри, як і при першій брамі: 50 ліктів завдовжки й 25 ліктів завшир.
- ²² Вікна її, сіни її та пальми її були тієї ж міри, як у брамі, зверненій на схід; а сходилось до неї по сімох східцях, і сіни її були досередини.
- ²³ У середнім дворі була брама, проти північної брами, відповідно східній брамі. Він зміряв від брами до брами: 100 ліктів.
- ²⁴ Потім повів мене на південь, а там була брама, звернена на південь. І зміряв її комори, її стовпи та її сіни, що були всі однієї міри,
- ²⁵ В ній були, як і в сінях, навкруги вікна, такі самі, як і другі вікна, 50 ліктів завдовжки й 25 ліктів завширшки,
- ²⁶ і сходи на 7 східців, а сіни її були звернені досередини, і пальми на стовпах, одна по цім боці, а одна по тім боці.
- ²⁷ Усередині у дворі також була брама, на південь. Він зміряв від брами до брами: 100 ліктів.
- ²⁸ Далі привів мене у внутрішній двір через південну браму й зміряв південну браму; вона була тієї самої міри.
- ²⁹ Комори її, стовпи її і сіни її були тієї самої міри. В ній були, як і в сінях, вікна навкруги; всього 50 ліктів завдовжки й 25 ліктів завширшки.
- ³⁰ Довкруги були сіни: 25 ліктів завдовжки і 5 ліктів завширшки.
- ³¹ Сіни її виходили на зовнішній двір, а на стовпах її були пальми, і сходи до них по 8 східців.
- ³² Потім привів мене до східньої брами і зміряв: вона була тієї самої міри.
- ³³ Комори її, стовпи її і сіни її були тієї самої міри. В ній були, як і в сінях, вікна навкруги, всього 50 ліктів завдовжки й 20 ліктів завширшки.
- ³⁴ Сіни її виходили на зовнішній двір, на стовпах її були пальми по цім боці й по тім боці, і сходи до неї по 8 східців.
- ³⁵ Далі привів мене до північної брами і зміряв: вона була тієї самої міри.
- ³⁶ Комори її, стовпи її, сіни її були тієї самої міри. Вікна її навкруги - 50 ліктів завдовжки й 25 ліктів завшир.
- ³⁷ Сіни її виходили на зовнішній двір, на її стовпах були пальми по цім і по тім боці, і сходи до неї по 8 східців.
- ³⁸ Були також кімнати з входом до неї коло ворітних стовпів; там обмивано жертви на всепалення.
- ³⁹ У сінях при брамі було два столи по однім боці й два столи по другім боці, щоб різати на них жертви всепалення, жертви за гріх і за провину.
- ⁴⁰ При зовнішньому боці, коло входу в північну браму, було 2 столи, і при другім боці сіней коло брами 2 столи.
- ⁴¹ По однім боці 4 столи й 4 столи по другім боці брами, усього: 8 столів, що на них зарізувано жертви.
- ⁴² Крім того, 4 столи на всепалення, з тесаного каменя, півтора ліктя завдовжки, півтора ліктя завширшки та один лікоть заввишки; на них кладено знаряддя різати всепальні жертви та інші жертви.
- ⁴³ Всередині навколо були приправлені канти, на одну долоню. На цих столах кладено жертвне м'ясо.
- ⁴⁴ Потім привів мене у внутрішній двір; було ж у внутрішнім дворі дві кімнати; одна була коло північної брами, звернена лицем на південь, а друга була коло південної

брами, звернена лицем на північ.

⁴⁵ І сказав мені: «Ця кімната, що звернена лицем на південь, для священників, які служать службу при храмі.

⁴⁶ А кімната, що звернена лицем на північ, для священників, що служать службу при жертovníку. Це сини Цадока, ті з синів Леві, що приступають до Господа, щоб йому служити.»

⁴⁷ І зміряв двір: 100 ліктів довжини й 100 ліктів ширини, чотирикутний; а перед храмом був жертovníк.

⁴⁸ Далі привів мене до храмових сіней і зміряв сінні стовпи: 5 ліктів по однім боці й 5 ліктів по другім боці; а ширина дверей була 3 лікті по однім боці й 3 лікті по другім боці.

⁴⁹ Довжина сіней була 20 ліктів, а ширина - 12 ліктів, і сходилось до них десятима східцями. При колонах же були пілястри, один по однім боці, а другий по другім боці.

РОЗДІЛ: 41

Тоді ввів мене у храм і зміряв його стовпи: 6 ліктів ширина по однім боці й 6 ліктів ширина по другім боці.

² Ширина дверей: 10 ліктів, а по боках дверей - 5 ліктів по однім боці й 5 ліктів по другім боці. І зміряв його довжину - 40 ліктів, і ширину - 20 ліктів.

³ І ввійшов усередину й зміряв стовп при дверях - 2 лікті, потім двері - 6 ліктів, а ширина дверей - 7 ліктів.

⁴ І зміряв її (середини) довжину - 20 ліктів і ширину - 20 ліктів перед храмом, і сказав мені: «Це - пресвяте.»

⁵ І зміряв стіну храму - 6 ліктів, ширина бокових світлиць - 4 лікті.

⁶ Світлиці ж були одна над одною, числом 30, трьома поверхами; в мурах храму були для світлиць навкруги виступи, що служили підпорою для світлиць, так що вони не приторкались до стіни самого храму.

⁷ Ширина збільшувалась від поверху до поверху, мірою того, як сходити вгору, і так довкола храму.

⁸ Навкруги храму було видно поміст. Підвалини світлиць були мірою на цілу тичку - 6 ліктів.

⁹ Ширина зовнішньої стіни бокових світлиць - 5 ліктів; і був вільний простір між боковими світлицями храму,

¹⁰ і між кімнатами - 20 ліктів завширшки, усе навкруги храму.

¹¹ Входи ж до бокових світлиць вели на вільний простір, один вхід на півночі, а другий від півдня. Ширина вільного простору - 5 ліктів навкруги.

¹² Будівля перед закритим простором на західнім боці була 70 ліктів завширшки; стіна ж цієї будівлі була 5 ліктів завширшки навкруги, і 90 ліктів завдовж.

¹³ І зміряв храм - 100 ліктів завдовжки; закритий простір, будівля та її мури - 100 ліктів завдовжки.

¹⁴ Ширина лицевого боку храму й закритого простору зо сходу - 100 ліктів.

¹⁵ І зміряв довжину будівлі перед закритим простором ззаду та його стіни по однім і по другім боці - 100 ліктів. Храм усередині, зовнішні сіни,

¹⁶ пороги, ґратовані вікна, ходи на трьох поверхах, проти порогу, були навкруги обкладені деревом, від підлоги до вікон, вікна ж були ґратовані.

- ¹⁷ Від входу аж до середини храму, та й зовні, і по всій стіні навкруги зсередини й знадвору були вирізьблені
- ¹⁸ херувими й пальми; пальма між двома херувимами й у кожного херувима по два обличчя:
- ¹⁹ людське обличчя, звернене до пальми по однім боці, та левине обличчя, звернене до пальми по другім боці; і так було в усьому храмі навкруги.
- ²⁰ Від землі аж понад двері були вирізьблені херувими й пальми; так само й по стіні храму.
- ²¹ Стовпи храму були чотиригранні. Перед святинєю було щось немов
- ²² дерев'яний жертovníк - 3 лікті заввишки, 2 лікті завдовж та 2 лікті завшир. Роги його, підніжок його й стінки його були з дерева. І він сказав мені: «Це стіл, що перед Господом.»
- ²³ У храмі й у святині були двері на два крила.
- ²⁴ Двері з двома крильми, що кожне обертається на двох завісах, дві до одного крила і дві до другого крила.
- ²⁵ На дверях храму були вирізьблені херувими й пальми, такі самі, які були вирізьблені на стінах; а перед сіними назовні був дерев'яний дашок;
- ²⁶ і ґратовані вікна з пальмами по однім і по другім боці по сінних стінах і бокові світлиці храму з дашками..

РОЗДІЛ: 42

- А** потім вивів мене на зовнішній двір, на північ, і привів мене до кімнати, що проти закритого простору, проти будівлі, зверненої на північ.
- ² Спереду вона була 100 ліктів завдовжки, на північ, і 50 ліктів завширшки.
- ³ Проти брами внутрішнього двору й проти кам'яного помосту зовнішнього двору був хідник перед потрійним хідником,
- ⁴ а перед кімнатами сутки - 10 ліктів завширшки, всередині, й 100 ліктів завдовжки; двері їхні - лицем на північ.
- ⁵ Верхні кімнати були вузьчі, бо хідники забрали в них дещо місця, як і в кімнат нижніх та середніх;
- ⁶ бо вони були на 3 поверхи, і таких колон, як на дворах, не було в них; тим і були вони вузьчі, ніж нижчі й середні кімнати, починаючи від землі.
- ⁷ І зовнішній мур; рівнобіжний з кімнатами, у напрямі зовнішнього двору проти кімнат - 50 ліктів завдовжки.
- ⁸ Бо довжина кімнат зовнішнього двору була 50 ліктів, і перед храмом 100 ліктів.
- ⁹ Під цими кімнатами був вхід зо східнього боку, для того, хто б увіходив туди з зовнішнього двору.
- ¹⁰ По ширині дворового муру, на схід, проти закритого простору й проти будівлі були кімнати.
- ¹¹ Перед ними був прохід, і мали вони такий самий вигляд, як кімнати, що були з північного боку, таку ж довжину, таку ж ширину, усі їхні виходи, їхній розклад і їхні двері - такі ж самі, як і в тих.
- ¹² Вони були схожі на входи до південних кімнат: вхід на краю кожного проходу, проти муру на схід, при вході.
- ¹³ І сказав він мені: «Кімнати на північ і кімнати на південь, що перед закритим

простором, це святі кімнати, де священики, що приступають до Господа, споживатимуть пресвяті жертви. Там вони покладатимуть пресвяті жертви, офіри, жертви за гріх і жертви за переступ, бо то святе місце.

14 Увійшовши у святиню, священики не вийдуть звідти на зовнішній двір, докіль не залишать там своєї одежі, що в ній служили, бо вона свята. Вони надягнуть іншу одіж, і тоді можна їм буде наблизитись до місця для народу.»

15 Скінчивши ж міряти храм ізсередини, вивів мене брамою, зверненою на схід, та й став міряти її ззовні.

16 І зміряв тичкою до міряння східній бік - 500 ліктів, тичкою до міряння навкруги.

17 Потім зміряв північний бік - 500 ліктів, тичкою до міряння навкруги.

18 Далі зміряв південний бік - 500 ліктів, тичкою до міряння навкруги.

19 Нарешті зміряв західний бік - 500 ліктів, тичкою до міряння.

20 З чотирьох боків зміряв мур, - 500 ліктів завдовжки й 500 ліктів завширшки - щоб відділити святе від несвятого.

РОЗДІЛ: 43

1 привів мене до брами, до тієї, що звернена лицем до сходу.

2 І ось слава Бога Ізраїля йшла від сходу. Голос його був, немов шум вод великих, і земля засяяла від його слави.

3 Це видіння було таке, яке я бачив, коли він прийшов був, щоб зруйнувати місто, таке, яке я бачив при Кевар-річці; і я впав лицем до землі.

4 Слава Господня увійшла в храм брамою, що звернена лицем до сходу.

5 І підняв мене дух і ввів мене у внутрішній двір, і ось слава Господня сповнила храм.

6 Я почув когось, хто говорив до мене з храму, й муж стояв коло мене.

7 Він сказав мені: «Сину чоловічий! Це місце мого престолу й місце для стіп моїх ніг, де житиму серед синів Ізраїля повіки. Дім Ізраїля не буде більше поганити мого святого імени, - ні люди, ні їхні царі, - своїми блудодійствами та трупами своїх царів,

8 ставивши свій поріг коло мого порога, свої одвірки коло моїх одвірків, так що тільки стіна була між мною та ними. Вони поганили моє святе ім'я своїми гидотами, за те ж я і вигубив їх у моїм святім гніві.

9 Тепер же вони відкинуть від мене свої блудодійства й трупи своїх царів, і я житиму серед них повіки.

10 Ти ж, сину чоловічий, звісти домові Ізраїля про цей храм, щоб вони соромилися своїх беззаконств. Нехай зміряють його розташування;

11 і коли будуть соромитись усього того, що накоїли, то покажи їм вид храму й його розклад, його виходи і входи, всі правила його й усі його установи та всі його закони. Напиши це в них перед очима, щоб вони пильнували усі ці правила й усі ці установи та виконували їх.»

12 Це закон про храм. На верху гори весь простір, що навкруги нього, - пресвяте місце. Такий закон про храм.

13 А ось розміри жертовника в ліктях - лікоть же був, як звичайний лікоть і долоня: підстава - лікоть, ширина - лікоть, а краї навкруги по всіх краях його - п'ядь. Ось висота жертовника:

14 від підвалини, що в землі, до нижнього виступу - 2 лікті, а завширшки - 1 лікоть; від малого виступу до великого виступу - 4 лікті, а завширшки - лікоть.

- ¹⁵ Вогнище - 4 лікті, а над вогнищем угорі було 4 роги.
- ¹⁶ Вогнище було 12 ліктів завдовжки й 12 ліктів завшир, чотирикутне, на всі чотири боки рівне.
- ¹⁷ Виступ був 14 ліктів завдовжки й 14 ліктів завширшки, на всі чотири боки рівний; і кантик навкруги - пів ліктя, і підвалина навкруги - лікоть; сходи ж до нього зо сходу сонця.
- ¹⁸ І сказав мені: «Сину чоловічий! Так говорить Господь Бог: Ось установи про жертовник на той день, як його зроблять, щоб приносити на ньому всепалення й розливати на ньому кров.
- ¹⁹ Ти даси священикам-левітам, з роду Цадока, що приступають до мене, щоб мені служити, - слово Владики Господа, - молодого бичка на жертву за гріх.
- ²⁰ Візьмеш його крові й помажеш чотири роги й чотири кути виступу й кантик навкруги, і тим робом очистиш його й зробиш покуту.
- ²¹ Потім візьмеш бичка на жертву за гріх, і сплять його в призначеному місці храму за святиною.
- ²² А другого дня принесеш у жертву за гріх козла без вади, й очистять жертовник так, як його очистили бичком.
- ²³ Як же скінчиш очищення, принесеш у жертву молодого бичка без вади й козла з отари без вади.
- ²⁴ Ти принесеш їх перед Господом, а священики кинуть на них соли й пожертвують їх на всепалення Господеві.
- ²⁵ Сім день будеш приносити у жертву за гріх по козлу на день; так само нехай буде приношувано по молодому бичку без вади й по барану з отари без вади.
- ²⁶ Сім день будуть робити покуту та очищати жертовник, і так освятять його.
- ²⁷ А як мине цей час, на восьмий день, і далі, священики будуть приносити на жертовнику ваші всепалення й ваші мирні жертви, і я буду до вас прихильним» - слово Владики Господа.

РОЗДІЛ: 44

Тоді привів мене назад до зовнішньої брами святині, що звернена на схід; вона була зачинена.

- ² Господь сказав до мене: «Брама ця буде зачинена, не буде відчинятися, ніхто не увійде нею, бо Господь, Бог Ізраїля, увійшов нею; вона буде зачинена.
- ³ Лише князь - як князь - у ній сяде, щоб їсти хліб перед Господом; він увійде сіньми тієї брами і нею ж вийде.»
- ⁴ Потім привів мене північною брамою навпроти храму. Глянув я - аж ось слава Господня сповнила Господній храм, і я упав лицем до землі.
- ⁵ Господь сказав до мене: «Сину чоловічий! Вважай пильно, дивись добре й слухай твоїми вухами усе, що я тобі говорю про установи Господнього храму й про його закони. Вважай добре на 6 тих, що входять у храм усіма виходами святині.
- ⁶ Ти скажеш бунтарям - домові Ізраїля: Так говорить Господь Бог: Досить з вас усіх ваших гідот, доме Ізраїля,
- ⁷ що ви робили, вводивши чужинців, необрізаних серцем і необрізаних тілом, щоб вони пробували у моїй святині та сквернили храм мій та приносивши мій хліб, сить і кров, і ламавши мій союз усіма вашими гідотами.

- ⁸ Ви не відбували служби при моїй святині; ви поставили інших замість себе, щоб відбувати службу при моїй святині.
- ⁹ Так говорить Господь Бог: Ніякий чужинець, необрізаний серцем і необрізаний тілом, не ввійде в мою святиню, ніякий чужинець, що перебуває серед синів Ізраїля.
- ¹⁰ Левіти ж, що покинули мене тоді, як Ізраїль блукав далеко від мене, ходивши за своїми бовванами, понесуть кару за свій злочин.
- ¹¹ Вони служитимуть у моїй святині вартовиками при храмових воротах і прислужниками при храмі. Вони будуть заколювати людям всепалення та інші жертви й стояти перед ними, щоб їм служити.
- ¹² За те, що були їм до послуг перед їхніми бовванами та що були для дому Ізраїля спокусою до гріха, я підняв проти них мою руку, - слово Господа Бога, - і вони понесуть кару за свій злочин.
- ¹³ Не будуть вони приступати більш до мене, щоб служити мені та щоб дотикатись до моїх святих і пресвятих речей: вони понесуть ганьбу за ті гидоти, що чинили.
- ¹⁴ Я призначу їх до служби при храмі, до всякої роботи й до всього, що треба буде там чинити.
- ¹⁵ Священики ж левіти, сини Цадока, що служили службу в моїй святині тоді, як сини Ізраїля блукали далеко від мене, ті приступатимуть до мене, щоб служити мені, й стоятимуть передо мною, щоб приносити мені сить і кров - слово Господнє.
- ¹⁶ Вони входитимуть у мою святиню й приступатимуть до мого стола, щоб мені служити; вони будуть у мене на службі.
- ¹⁷ Як увійдуть брамою внутрішнього двору, вдягнуться у льняну одежу; не носитимуть вовни, як служитимуть у брамі внутрішнього двору й у храмі.
- ¹⁸ Завивала на головах у них будуть льняні й ногавиці на бедрах - льняні; не надягатимуть нічого такого, що викликає піт.
- ¹⁹ А як виходитимуть на зовнішній двір до народу, то скидатимуть одежу, що в ній служили, і, поклавши її у кімнатах святині, надягатимуть іншу одежу, щоб не освячувати людей своєю одежею.
- ²⁰ Голови собі не будуть голити, і волосся не будуть запускати; чепурненько стригтимуть вони собі голови.
- ²¹ Ніхто зо священиків не питиме вина, як увіходитиме у внутрішній двір.
- ²² Ні вдови, ні розведеної не братимуть за себе, а лише дівицю з потомства дому Ізраїля або вдовицю, що овдовіла по священикові.
- ²³ Вони навчатимуть мій народ розбирати, що святе й що несвяте, та вияснювати йому, що чисте й що нечисте.
- ²⁴ У спірних справах будуть суддями. Судитимуть за моїм правом; мої закони та мої установи будуть пильнувати на всі мої свята; свято дотримуватимуть мої суботи.
- ²⁵ До мерця не можна їм приступати, щоб не осквернились; тільки з-за батька й матері, з-за сина й дочки, з-за брата й незаміжньої сестри можна їм осквернитися.
- ²⁶ По очищенні треба порохувати 7 день,
- ²⁷ і того дня, як увіходитиме знову в святиню, у внутрішній двір, щоб служити в святині, принесе жертву за свій гріх - слово Господа Бога.
- ²⁸ Вони не матимуть насліддя: я - їхнє насліддя. Ніякої посілості не дасте їм в Ізраїлі: я їхня посілість.
- ²⁹ Вони споживатимуть офіри, жертви за гріх і жертви за переступ. Все, що в Ізраїлі присвячено на знищення, нехай буде для них.

³⁰ Найліпше з усіх первоплодів, усі приноси, хоч які б були ті приноси ваші, будуть для священників; найліпше з вашого тіста дасте священникові, щоб звести на ваш дім благословення.

³¹ Нічого здохлого, ані розірваного, будь то птиця чи якась інша тварина, священники їсти не будуть.»

РОЗДІЛ: 45

«Як ділитимете по жеребку землю в насліддя, то відділите святий наділ країни Господеві, 20 000 ліктів завдовжки, і 25 000 ліктів завширшки. Цей наділ буде святий на всьому своєму просторі навкруги.

² З цього наділу відпаде на святиню чотирикутник, 500 ліктів на 500 ліктів навколо, і вільний простір на 50 ліктів навколо нього.

³ З цього відміряного простору відміряєш 25 000 ліктів завдовжки й 10 000 ліктів завширшки, де стоятиме святиня, пресвяте.

⁴ Це буде святий наділ краю для священників, що служать у святині, що приступають до служби Господеві. Це буде місце для їхніх будинків і святе місце для святині.

⁵ Буде 25 000 ліктів завдовжки й 10 000 ліктів завширшки для левітів, що служать при храмі; їхня власність на дома в містах, де будуть жити.

⁶ Ви дасте у власність місту 5 000 ліктів завширшки на 25 000 ліктів завдовжки, коло наділу святині; це належатиме всьому домові Ізраїля.

⁷ Князеві ж призначите пай по однім і по другім боці святого наділу й власности міста, на захід із західного боку й на схід зо східного боку, довжиною, рівною одному з паїв, від західної до східної границі землі.

⁸ Це буде його власність в Ізраїлі, і мої князі не утискатимуть більш мій народ; вони лишать землю домові Ізраїля за його колінами.»

⁹ Так говорить Господь Бог: «Годі вам, князі Ізраїля! Перестаньте чинити насильство й грабувати, чиніть суд і правду, припиніть ваші здирства над моїм народом - слово Господа Бога.

¹⁰ Тримайтеся справедливої ваги, справедливої ефи й справедливого бату.

¹¹ Ефа й бат нехай будуть однакової міри: бат нехай буде десятина хомера, й ефа нехай буде десятина хомера; міра їхня нехай взорується на хомер.

¹² У шеклі 20 гер; 5 шеклів будуть 5 шеклів і 10 шеклів будуть 10 шеклів. Міна матиме в собі 50 шеклів.

¹³ Ось принос, що маєте робити: шосту частину ефи від хомера пшениці й шосту частину ефи від хомера ячменю.

¹⁴ Установа ж для олії: 1 бат олії на 10 батів, тобто на кор, що має в собі 10 батів, або на 1 хомер, бо 10 батів - то 1 хомер.

¹⁵ Одну вівцю від отари, що має 200 овець, від родин Ізраїля, на офіру, на всепалення й на мирні жертви. Це буде на покуту за вас - слово Господа Бога.

¹⁶ Увесь народ краю має давати цей принос князеві в Ізраїлі.

¹⁷ А князь має приносити всепалення, офіри й возливання на свята, кожного нового місяця й у суботи - на всі празники дому Ізраїля. Він має приносити жертву за гріх, офіру, всепалення й мирні жертви, щоб скласти покуту за дім Ізраїля.»

¹⁸ Так говорить Господь Бог: «У першому місяці, на перший день місяця, візьми собі молодого бичка без вади й очисти від гріха святиню.

- ¹⁹ Священик візьме крові з жертви за гріх і покропить її на одвірки храму й на чотири роги жертовника й на одвірки брами внутрішнього двору.
- ²⁰ Так само зробиш сьомого дня місяця за тих, що завинили ненароком або з простоти. Так зробіте покуту за храм.
- ²¹ У першому місяці, на чотирнадцятий день місяця, має бути в вас Пасха; сім день їстимете опрісноки.
- ²² Того дня князь принесе за себе й за весь народ країни бичка в жертву за гріх.
- ²³ Протягом сімох днів свята приносить всепалення Господові, щодня по 7 бичків і по 7 баранів без вади, і щодня по козлу в жертву за гріх;
- ²⁴ а як офіру -принесе по ефі за бичка й по ефі за барана, та по гіну олії на ефу.
- ²⁵ Сьомого місяця, на п'ятнадцятий день місяця, на свято, принесе протягом сімох днів таку саму жертву за гріх, таке саме всепалення, таку саму офіру й стільки ж олії.»

РОЗДІЛ: 46

Так говорить Господь Бог: «Брама внутрішнього двора, що звернена на схід, буде замкнена шість робітних днів; а в суботній день і в день нового місяця буде відімкнена.

- ² Князь увійде знадвору через сіни коло брами й стане в одвірках її. Тоді священики принесуть його всепалення та його мирні жертви, і він поклониться лицем до землі на порозі воріт та й вийде, а ворота залишаться незамкненими аж до вечора.
- ³ А народ країни поклониться перед Господом при вході в цю браму щосуботи й що нового місяця.
- ⁴ Всепалення, що принесе князь Господеві суботнього дня, буде з шістьох ягнят без вади та з барана без вади;
- ⁵ із офіри - ефа на барана, а на ягнята - офіра за спрогою; олії ж один гін на ефу.
- ⁶ Новомісячного дня то буде молодий бичок без вади й шестеро ягнят і баран без вади.
- ⁷ Офіру ж до них дасть - ефу на бичка й ефу на барана, а офіру на ягнята за спрогою; олії ж по гіну на ефу.
- ⁸ Коли ж увіходитиме князь, то входитьиме через сіни коло брами; тією ж самою дорогою й виходитиме.
- ⁹ А як увіходитимуть люди країни перед лице Господнє в свята, то той, хто увійде північною брамою, щоб поклонитися, вийде південною брамою, а той, хто увійде південною брамою, вийде північною брамою; ніхто не повернеться тією самою дорогою, якою увійшов; він вийде протилежною.
- ¹⁰ Князь буде серед них: він увіходитиме, як вони входитьимуть, і виходитиме, як вони виходитимуть.
- ¹¹ У свята і в урочисті дні офіра буде: ефа на бичка й ефа на барана, на ягнята ж за спрогою; олії ж по гіну на ефу.
- ¹² Коли князь схоче принести добровільне всепалення або добровільну мирну жертву Господеві, то йому відчинять браму, звернену на схід; він принесе своє всепалення й свої мирні жертви так само, як приносить у суботній день, і вийде; а як вийде, замкнуть за ним браму.
- ¹³ Він принесе щодня у всепалення Господеві ягня - однолітка без вади; щоранку

принесе його

14 А як офіру - щоранку принесе до нього шосту частину ефі й олії третю частину гіна, щоб замісити муку. Це офіра для Господа, віковична установа, назавжди.

15 І будуть приносити ягня, офіру й олію щоранку, як повсякчасне всепалення.»

16 Так говорить Господь Бог: «Коли князь дасть комусь із своїх синів дар зо своєї спадщини, то цей дар належатиме його синам, він буде їхньою спадковою власністю.

17 Коли ж він дасть зо своєї спадщини дар якомусь із своїх слуг, то той дар належатиме йому до року визволу, а потім повернеться до князя. Тільки спадщина, що він дасть своїм синам, зостанеться за ними.

18 Заборонено князеві брати спадщину в людей, позбавляючи тим їхньої власности. Він зо своєї власности наділить своїх синів спадщиною, щоб нікого в мого народу не було вивласнено.»

19 Він привів мене тим входом, що збоку в брамі, до святих кімнат для священиків, звернених на північ, і ось там одне місце в глибині на захід,

20 і сказав мені: «Це те місце, де священики варитимуть жертву за гріх і жертву за переступ, де пектимуть офіру, не виносивши їх на зовнішній двір, щоб освячувати людей.»

21 Потім вивів мене на зовнішній двір і провів мене по чотирьох кутах двору, і ось у кожному куті двору було подвір'я.

22 У чотирьох кутах двору було чотири малих подвір'їв, 40 ліктів завдовжки й 30 ліктів завширшки; усі чотири однієї міри.

23 Навкруги всіх чотирьох їх була огорожа, а внизу під огорожею були зроблені навколо печі.

24 І сказав мені: «Це приміщення для кухарів, де слуги храму варитимуть жертви народу.»

РОЗДІЛ: 47

Потім привів мене назад до входу в храм, аж ось з-під порога храму тече вода на схід, бо храм стояв лицем на схід. Вода текла з-під споду з правого боку храму, на південь від жертовника.

2 І вивів мене північними ворітьми й зовні обвів мене до зовнішніх воріт, звернених на схід, аж ось вода точилася з правого боку.

3 Пішов той чоловік на схід, і державши в руці шнурок, відміряв 1 000 ліктів, і перевів мене через воду; води було по кісточки.

4 Відміряв ще 1 000 й перевів мене через воду; води було по коліна. І ще відміряв 1 000 й перевів мене; води було по крижі.

5 І ще відміряв 1 000, та потік уже був такий, що я не міг перейти, бо вода була так високо, що треба було плисти, не можна було перейти потоку.

6 І сказав мені: «Бачиш, сину чоловічий?» І повів мене й привів назад на берег потоку.

7 Як я повернувся назад, аж ось на берегах потоку дуже багато дерев по цім і по тім боці.

8 І сказав до мене: «Ця вода тече в східній край: вона пливе Аравною й увіллється в море; вона ввіллється в море, й вода в ньому стане здоровою.

9 Скрізь, де пройде той потік, кожна жива тварина, що рухається в ньому, буде жити.

Риби буде дуже багато, бо там, де пройде ця вода, оздоровить усе, і де пройде той потік, усе буде жити.

10 На берегах його стоятимуть рибалки; від Енґеді до Енеглаїму будуть розіп'яті неводи; риба в ньому буде така сама, як риба у великім морі, і буде її дуже багато.

11 Його болота й його затони не стануть здоровими, їх полишать на сіль.

12 Понад потоком, на його берегах, по цім і по тім боці, ростимуть усякі овочеві дерева; листя на них не буде в'янути, і плоди на них не будуть переставати родити; вони будуть щомісяця достигати: бо вода для них тече з святині. Плоди їхні будуть на харч, а листя - на ліки.»

13 Так говорить Господь Бог: «Ось вам границі землі, що ви розділите в насліддя дванадцятьом колінам Ізраїля, давши Йосифові дві частки.

14 Ви унаслідуете всі рівно, так як то я був поклявся, піднявши мою руку, дати її вашим батькам. Ця земля випаде вам у насліддя.

15 Ось границя країни з північного боку: починаючи від Великого моря через Хетлон - до входу Хамат, до (місцевостей) Цедад,

16 Берот, Сівраїм, що між дамаським та хаматським краєм, Хацер Енон, що на границі Хаврану.

17 Границя, отже, буде йти від моря до Хацер-Енону, до дамаської границі на півночі й до хаматської границі. Це з північного боку.

18 А з східного боку, між Хавраном та Дамаском, між Гілеадам та Ізраїльською землею, Йордан буде границя аж до східного моря, до Тамару. Це з східного боку.

19 Південний бік, на південь, від Тамару до вод Меріви коло Кадешу попри потік до Великого моря - це з південного боку, з півдня.

20 Західній бік: Велике море від границі аж перед вхід у Хамат. Це з західного боку.

21 Ви поділите собі цю землю за колінами Ізраїля.

22 Ви поділите її за жеребом у насліддя собі й чужинцям, що перебуватимуть у вас, що породили дітей у вас. Ви обходитиметеся з ними як із тубільцями між синами Ізраїля: вони з вами розділять по жеребку насліддя серед колін Ізраїля.

23 В якому коліні перебуває чужинець, у тому й дасте йому насліддя» - слово Господа Бога.

РОЗДІЛ: 48

«Ось імена колін: на крайній півночі по дорозі до Хетлону коло входу Хамат, Хацер-Енон, дамаська границя на півночі здовж Хамату, від східної до західної границі - Дан, одну частку.

2 Попри границю Дана зо сходу на захід - Ашер, одну частку.

3 Попри границю Ашера зо сходу на захід - Нафталі, одну частку.

4 Попри границю Нафталі зо сходу на захід - Манассія, одну частку.

5 Попри границю Манассії зо сходу на захід - Ефраїм, одну частку.

6 Попри границю Ефраїма зо сходу на захід - Рувим, одну частку.

7 Попри границю Рувима зо сходу на захід - Юда, одну частку.

8 Попри границю Юди зо сходу на захід буде частка, що ви виділите, 25 000 ліктів завширшки, а завдовжки нарівні з іншими частками, зо сходу на захід; серед неї буде святиня.

9 Частка, що виділите Господеві, буде 25 000 ліктів завдовжки й 10 000 завширшки.

- 10** Це їм - священикам - належатиме свята частка: на північ 25 000, на захід 10 000 завширшки, на схід 10000 завширшки, на південь 25 000 завдовжки; серед неї буде святиня.
- 11** Висвяченим священикам із синів Цадока, що відбували мою службу, що за часу відступництва синів Ізраїля, не відступили як левіти,
- 12** їм належатиме частка, виділена з частки країни як пресвята річ, коло землі Леві.
- 13** Щодо левітів, то їхня земля так само, як земля священиків, буде 25000 ліктів завдовжки й 10000 - завширшки; вся довжина 25 000 ліктів, а ширина - 10 000 ліктів.
- 14** З цієї частки не можна їм нічого продати, ні вимінати; не можна буде відчужити цієї найліпшої частини краю, бо вона посвячена Господеві.
- 15** Щодо останку 5 000 завширшки на 25 000, то він буде для несвященного вжитку міста, для мешкань і для замістя. Місто буде всередині.
- 16** Ось його розмір: північний бік - 4500 ліктів, південний бік - 4500 ліктів, східний бік - 4500 ліктів і західний бік - 4500 ліктів.
- 17** Місто матиме замістя, на північ 250 ліктів, на південь 250 ліктів, на схід 250 ліктів і на захід 250 ліктів.
- 18** А що зостанеться з довжини попри святу частку - 10 000 на схід і 10 000 на захід - попри святу частку, то прибуток з неї буде на харчування робітників у місті.
- 19** Робітників, що будуть працювати в місті, братимуть з усіх колін Ізраїля.
- 20** Вся виділена частка буде 25 000 ліктів на 25 000. Ви виділите четвертину святої частки у власність міста.
- 21** Останок буде князеві з одного й з другого боку святої частки й власности міста попри 25 000 ліктів виділеної частки на схід до східньої границі, а на захід попри 25 000 ліктів до західньої границі, розмірно до частин. Це належатиме князеві. Свята частка й святиня храму будуть посередині.
- 22** Починаючи від власности левітів і від власности міста, що перебувають по середині того, що належить князеві, усе між границею Юди та границею Веніямина, належатиме князеві.
- 23** Решта колін від сходу на захід: Веніямин, одну частку.
- 24** Попри границю Веніямина зо сходу на захід - Симеон, одну частку.
- 25** Попри границю Симеона зо сходу на захід - Іссахар, одну частку.
- 26** Попри границю Іссахара зо сходу на захід - Завулон, одну частку.
- 27** Попри границю Завулону зо сходу на захід - Гад, одну частку.
- 28** Попри границю Гада, з південної сторони на південь, границя йтиме від Тамару до вод Меріви, Кадешу, здовж потоку аж до Великого моря.
- 29** Це земля, що ви поділите по жеребку в насліддя колінам Ізраїля, це їхні частини, - слово Господа Бога.
- 30** А ось виходи міста: з південного боку 4500 ліктів.
- 31** Брами міста будуть зватись іменами колін Ізраїля. Три брами на північ: брама Рувима - одна, брама Юди - одна, брама Леві - одна.
- 32** Зо східнього боку 4500 ліктів і три брами: брама Йосифа - одна, брама Веніямина - одна, брама Дана - одна.
- 33** З південного боку 4500 ліктів і три брами: брама Симеона - одна, брама Іссахара - одна, брама Завулону - одна.

³⁴ З західнього боку 4500 ліктів і три брами: брама Гада - одна, брама Ашера - одна, брама Нафталі - одна.

³⁵ Усього навкруги - 18 000 ліктів. Ім'я ж міста з того дня буде: «Господь там».

For other languages please go to **www.wordproject.org**